

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 88

I Legislatura

Any 1982 (primer període)

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 37

primera reunió
tinguda el dia 23 de febrer de 1982

SUMARI

*S'obre la sessió a un quart i quatre minuts de sis de la tarda. El M. H. Sr. President fa al·lusió als fets esdevinguts fa justament un any al Congrés de Diputats a Madrid (p. 2441) i dona compte de les tasques de la Diputació Permanent (p. 2442). En acabat passa al primer punt de l'ordre del dia de la sessió d'avui, la **discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre Fundacions Privades, de les esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu**, i posa a votació l'**article 1**, el qual és aprovat per la unanimitat dels presents (p. 2442).*

*Es voten els apartats primer i segon de l'**article 2** i també queden aprovats per la unanimitat dels presents (p. 2442). Intervé per a una qüestió d'ordre el Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista (p. 2443). El Diputat I. Sr. Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió, retira l'esmena que havia presentat el seu Grup a l'**apartat tercer** de l'**article 2** (p. 2443).*

*Es posa a votació l'esmena a l'**apartat tercer** de l'**article 2**, presentada pels G. p. del PSUC, de Centristes, d'Esquerra Republicana i Socialista, i queda aprovada per la unanimitat dels presents (p. 2443). L'esmena a l'**apartat quart** de l'**article 2**, presentada per tots els Grups, també queda aprovada per la unanimitat dels presents (p. 2443).*

*Intervé el Diputat I. Sr. Valentín, del G. p. del PSUC, per defensar l'esmena de supressió i d'addició a l'**apartat primer** de l'**article 3**, presentada pel seu Grup (p. 2443). Hi intervé en contra el Diputat I. Sr. Camps i Vallejo, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2444). Es posa a votació l'esmena del G. p. del PSUC a l'**apartat primer** de l'**article 3** i és rebutjada per 46 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 2444). Es vota l'**apartat primer** de l'**article 3** segons el text del Dictamen i queda aprovat per la unanimitat dels presents (p. 2444). Els **apartats 2, 3 i 4** de l'**article 3** també queden aprovats per la unanimitat dels presents (p. 2444).*

*Intervé el Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes, per retirar l'esmena que havia presentat el seu Grup a l'**apartat primer** de l'**article 4** (p. 2444). Es posa a votació l'**article 4**, segons el text del Dictamen, i queda aprovat per la unanimitat dels presents (p. 2444). L'**apartat primer** de l'**article 5** també queda aprovat per la unanimitat dels presents (p. 2445).*

*Pren la paraula el Diputat I. Sr. Casares, del G. Socialista, per defensar el vot particular del seu Grup a l'**apartat segon** de l'**article 5** (p.*

- 2445). Intervé en un torn en contra el Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes (p. 2445). S'esdevé un diàleg sobre una qüestió d'ordre entre el M. H. Sr. President i el Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista (p. 2446).
- Es passa a la votació del vot particular del G. Socialista a l'**apartat segon de l'article 5**, que queda rebutjat per 46 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 2446). El Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, considera decaiguda l'esmena núm. 4 del seu Grup (p. 2446), i el Diputat I. Sr. Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió, retira el vot particular núm. 5, del seu Grup (p. 2446).
- El M. H. Sr. President posa a votació l'**apartat 2 de l'article 5** —amb una esmena tècnica incorporada, presentada per tots els Grups—, els **articles 6, 7 i 8**, i l'**apartat primer de l'article 9**, segons el text del Dictamen, els quals són aprovats per la unanimitat dels presents (p. 2447).
- El Diputat I. Sr. Casares, del G. Socialista, intervé per defensar el vot particular núm. 6, del seu Grup, a l'**apartat tercer de l'article 9** (p. 2447). Pren la paraula en un torn en contra el Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes (p. 2447). Es vota el vot particular núm. 6, del G. Socialista a l'**apartat 2 de l'article 9** i queda rebutjat per 47 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 2448). L'**apartat segon de l'article 9**, segons el text del Dictamen, queda aprovat per la unanimitat dels presents (p. 2448), i l'**apartat segon de l'article 9, l'article 10 i l'apartat primer de l'article 11** queden aprovats per la unanimitat dels presents (p. 2448).
- El Diputat I. Sr. Camps i Vallejo pren la paraula per defensar un vot particular núm. 7, del G. p. de Convergència i Unió, de modificació a l'**apartat segon de l'article 11** (p. 2448). El Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, s'hi manifesta d'acord (p. 2448), i després de les observacions del Sr. Luna, del G. p. de Centristes (p. 2449), es procedeix a la votació del vot particular del G. p. de Convergència i Unió a l'**apartat segon de l'article 11**, que resta aprovat per la unanimitat dels presents (p. 2450).
- Tot seguit intervé el Diputat I. Sr. Luis Valentín, del G. p. del PSUC, per defensar l'esmena núm. 8, a l'**apartat 3 de l'article 11** (p. 2450). Pel torn en contra pren la paraula el Diputat I. Sr. Camps i Vallejo, del G. p. de Convergència i Unió, (p. 2450). En acabat, el Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, anuncia la retirada de l'esmena (p. 2450).
- Es voten conjuntament els **apartats 3, 4, 5 i 6 de l'article 11, l'article 12, l'article 13 i l'article 14**, els quals queden aprovats per la unanimitat dels presents (p. 2451). Tot seguit es posa a votació el **primer apartat de l'article 15** i és aprovat també per la unanimitat dels presents (p. 2451).
- Pren la paraula el Diputat I. Sr. Valentín, del G. p. del PSUC, per defensar l'esmena núm. 12, del seu Grup, d'addició d'un nou **apartat 1 bis a l'article 15** (p. 2451). S'hi manifesta en contra el Diputat I. Sr. Camps i Vallejo, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2452). Es posa a votació aquesta esmena núm. 12, del G. p. del PSUC, i és rebutjada per 18 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció (p. 2452).
- Tot seguit es posen a votació els **apartats a) i b) del punt 2 de l'article 15**, que són aprovats per la unanimitat dels presents (p. 2452). A l'**apartat c)** hi ha l'esmena núm. 14, del G. p. de Centristes, per defensar la qual intervé el Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes (p. 2452). El Diputat I. Sr. Camps i Vallejo, del G. p. de Convergència i Unió, proposa una esmena transaccional, que és acceptada per tots els Grups (p. 2453).
- L'esmena núm. 15, de supressió, a l'**apartat c)**, és retirada pel Diputat I. Sr. Luna, en nom del G. p. de Centristes (p. 2453). El vot particular núm. 16, ha restat substituït per una esmena tècnica, a l'**apartat g)**, presentada conjuntament per tots els Grups, que és llegida (p. 2453), i tot seguit es posen a votació conjuntament la resta de l'**article 15, l'article 16 i la Disposició Addicional**, que són aprovats per la unanimitat dels presents (p. 2453).
- A l'**apartat 1 de la Disposició Transitòria Primera** hi ha l'esmena número 17, de modificació, presentada pel G. p. de Centristes, la qual és defensada pel Diputat I. Sr. Luna (p. 2453). A l'**apartat 2** hi ha l'esmena núm. 18, del G. p. de Centristes, i l'esmena núm. 19, del G. p. del PSUC; per defensar la primera pren la paraula el Diputat I. Sr. Luna (p. 2453) i per la segona el Diputat I. Sr. Valentín (p. 2454). Pel torn en contra intervé el Diputat I. Sr. Camps i Vallejo, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2454). L'esmena núm. 20, a l'**apartat 3**, del G. p. de Centristes, és defensada tot seguit pel Diputat I. Sr. Luna (p. 2454), que és replicat en torn en contra pel Diputat I. Sr. Camps i Vallejo (p. 2455). Acabada aquesta intervenció es procedeix a votar separatament cadascuna de les esmenes; l'esmena núm. 17 és acceptada per 57 vots a favor, 39 en contra i cap abstenció (p. 2455). L'esmena núm. 19 és aprovada per 62 vots a favor, 35 en contra i cap abstenció (p. 2455). L'esmena núm. 20 és rebutjada per 21 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció (p. 2455).
- L'**apartat 3 de la Disposició Transitòria Primera** és posat a votació i és aprovat per 92 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció (p. 2455).
- Tot seguit són posats a votació conjuntament la **Disposició Transitòria Segona, l'Exposició de Motius i el Títol de la Llei**, que són aprovats per la unanimitat dels presents (p. 2455), votació amb la qual resta aprovada la totalitat de la **Llei de Fundacions Privades**.
- Per a explicació de vot prenen la paraula els Diputats I. Srs. Casares, del G. Socialista (p. 2455), Casas-Salat, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 2456), Luna, del G. p. de Centristes (p. 2457), i Camps i Vallejo, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2457). En acabat, la sessió se suspèn durant quinze minuts.
- La sessió es reprèn a un quart menys quatre minuts de nou. La I. Sra. Vice-presidenta Primera substitueix el M. H. Sr. President, que s'ha absentat. Es passa al punt següent de l'ordre del dia, que és la **Discussió i votació del Dictamen sobre el Projecte de Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa**. Per presentar el Projecte de Llei pren la paraula l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 2458).
- Tot seguit es passa a debat l'esmena núm. 1, de modificació a l'**apartat 1 de l'article 1**, presentada pel G. p. del PSUC, en nom del qual el Diputat I. Sr. Ribó comunica que retira la dita esmena i també l'esmena núm. 5 (p. 2459). L'esmena núm. 2 al mateix **apartat**, presentada pel G. Socialista és defensada pel Diputat I. Sr. Terradellas (p. 2459).
- A l'**apartat 2**, l'esmena núm. 2 presentada pel G. Socialista, és retirada pel Grup presentant (p. 2460) i la presentada pel G. p. de Centristes

és defensada pel Diputat I. Sr. Manuel-Rimbau (p. 2460) i, posada a votació, és aprovada per unanimitat, i igualment ho és per unanimitat la presentada pel G. p. de Centristes a l'apartat 2, així com la resta de l'article 1 pertanyent al Dictamen (p. 2460).

Es passa a l'article 2. A l'apartat 1 hi ha presentades diverses esmenes. La de modificació presentada pel G. Socialista és retirada pel Diputat I. Sr. Terradellas (p. 2460). També resta retirada la presentada pel G. p. de Convergència i Unió (p. 2460). Per defensar la presentada pel G. p. d'Esquerra Republicana pren la paraula el Diputat I. Sr. Casanovas (p. 2460). En acabat, el G. p. del PSUC anuncia la retirada de la seva esmena d'addició (p. 2461).

Al paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 2 hi ha presentades una esmena del G. p. d'Esquerra Republicana, que és retirada (p. 2461), una del G. p. de Centristes, que és defensada pel Diputat I. Sr. Manuel-Rimbau (p. 2461), i una del G. Socialista, que és defensada pel Diputat I. Sr. Terradellas (p. 2461). Al paràgraf quart hi ha presentada una esmena del G. p. d'Esquerra Republicana, que és breument defensada pel Portaveu I. Sr. Vicens (p. 2461). Tot seguit són passades a votació cadascuna de les esmentades esmenes, que són les nùms. 10, 13, 14 i 15, totes les quals són aprovades per unanimitat, així com el conjunt del text de l'article 2 (p. 2462).

Es passa, tot seguit, a l'article 3, a l'apartat 1 al qual hi ha presentada una esmena, la núm. 16, del G. Socialista, de modificació. Per a defensar-la pren la paraula el Diputat I. Sr. Terradellas, del G. Socialista (p. 2462). El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, retira el vot particular del seu Grup, d'addició a l'apartat 2 de l'article 3 (p. 2462). Es vota tot seguit l'esmena núm. 16, del G. Socialista, a l'article 3, apartat 1, i s'aprova per la unanimitat dels presents (p. 2462).

El Diputat I. Sr. Martín I Toval, del G. Socialista, anuncia que el seu Grup retira l'esmena núm. 17, a l'article 6, apartat 1 (p. 2462). Així mateix, el Diputat I. Sr. Manuel-Rimbau, del G. p. de Centristes, també retira l'esmena del seu Grup a la Disposició Transitòria (p. 2462). Es voten, doncs, conjuntament, els articles 6, 7, 8, 9, i la Disposició Addicional, la Disposició Transitòria i les Disposicions Finals, segons el text del Dictamen, i queden aprovats per la unanimitat dels presents (p. 2462).

La I. Sra. Vice-presidenta Primera anuncia que al tercer paràgraf de l'Exposició de Motius hi ha presentades dues esmenes, al tercer paràgraf una esmena, al sisè una altra esmena, i sobre l'esmena núm. 4, al tercer paràgraf, hi ha presentada una esmena transaccional de tots els Grups (p. 2462). El Diputat I. Sr. Manuel-Rimbau, del G. p. de Centristes, manifesta que el seu Grup retira l'esmena núm. 5, al sisè paràgraf (p. 2462). L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura al text de l'esmena transaccional al tercer paràgraf de l'Exposició de Motius (p. 2463), la qual, un cop votada, és aprovada per la unanimitat dels presents (p. 2463). Tot seguit es voten el Títol i el text del Dictamen de l'Exposició de Motius, que són aprovats també per la unanimitat dels presents (p. 2463).

Intervenien per a explicació de vot els Diputats I. Srs. Terradellas, del G. Socialista (p. 2463); Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 2463); Medir, del G. p. del PSUC (p. 2464); Manuel-Rimbau, del G. p. de Centristes (p. 2464), i Masó, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2465).

La sessió se suspèn a les nou i set minuts del vespre.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 37

Sobre la sessió a un quart i quatre minuts de sis de la tarda. Pre-sideix el M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de la totalitat dels membres de la Mesa. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major, Sr. Pitarch i els Lletrats Srs. Bayona i Ferret. Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura i Mitjans de Comunicació, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball, de Justícia i d'Indústria i Energia.

Ordre del dia

1. Discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre Fundacions Privades, de les esmenes i vots particulars reservats per a defensar al Ple i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.
2. Discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre la Zona Volcànica de la Garrotxa, de les esmenes reservades per a defensar en el Ple i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.
3. Presa en consideració de la Proposició de Llei sobre

Alta Muntanya.

4. Incompliment de la moció subsegüent a la interpellació a l'H. Sr. Conseller de Governació sobre les policies locals i policia autònoma.
5. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'aplicació del Decret 344/1981 de declaració de comarca d'ordenació d'explotacions del Pallars.
6. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desallotjament d'una part de les instal·lacions de l'Institut Territorial del Servei Social d'Higiene i Seguretat en el Treball.
7. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els criteris actuals, motius i propòsits del Govern de la Generalitat en política d'ocupació.
8. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre política d'aquest en relació amb l'Institut Social del Temps Lliure.
9. Preguntes amb resposta oral.

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió. Senyores Diputades, senyors Diputats, avui fa un any, gairebé en aquesta mateixa hora, el tinent coronel Tejero entrava al Congrés dels Diputats a Madrid. Tots recordem aquelles hores de temença i d'angoixa, temença en relació amb el que podia succeir als

nostres companys i amics presoners al Palau de la Carrera de San Jerónimo; angoixa respecte al futur immediat del país. Afortunadament, la lleialtat al Rei de gairebé la totalitat dels caps militars i la conducta del Rei, d'escrupolós respecte a la Constitució, van permetre de superar la situació i d'acabar sense sang un altre episodi penós de la història d'Espanya.

Però el que fou de bell antuvi una clara victòria de la democràcia, una clara victòria del principi fonamental d'obediència al poder civil, quan aquest està basat sobre la voluntat popular, durant aquest any, ja escolat, ha anat desdibuixant-se. Des d'aleshores els rumors, la intoxicació de l'opinió pública, han mantingut latent una amenaça, o almenys l'ombra d'una amenaça, que veiem planar sobre la nostra encara fràgil democràcia. Són potser només rumors interessats, són potser només conspiracions d'un petit grapat de nostàlgics, són potser només especulacions i fanfarronades, però llur efecte sobre l'estat d'esperit dels ciutadans de tot l'Estat és indiscutible. Davant d'això, tots els qui tenim fe en la democràcia hem de reaccionar i hem de superar la temptació fàcil de sotmetre'ns a una suposada fatalitat. Els qui estem convençuts que l'única via de progrés del nostre país passa per l'autenticitat de la democràcia; els qui creiem que democràcia i autonomia real i efectiva són, aquí i avui, dues coses inseparables, impossible l'una sense l'altra, tots nosaltres, doncs, independentment de si alguns estan més a l'esquerra i d'altres més a la dreta, independentment de si moltes vegades divergim sobre principis teòrics o sobre problemes concrets, tots hem de proclamar ben alt que no hi ha cap més camí de salvació que la consolidació de la democràcia i de l'autonomia a través del respecte de la sobirania popular exercida sense mediatitzacions.

En aquest primer aniversari dels fets del 23 de febrer de 1981, en el moment que per fi ha començat el judici d'aquests fets en un ambient dens d'expectació, però que per això mateix exigeix de tothom la màxima serenitat, volem celebrar des d'aquí el que fou una victòria del dret i de la democràcia, i volem, sobretot, declarar la nostra voluntat de mantenir l'imperi de la llei i la nostra ferma i responsable decisió d'evitar que, a través d'una lenta erosió, les institucions democràtiques, per causa de llur pròpia debilitat, vagin quedant buides de contingut i uns altres poders se substitueixin a la voluntat del poble manifestada per mitjà de les urnes. Les tradicions del poble de Catalunya d'amor a la llibertat, de tolerància, de desig de convivència, de pacte i de diàleg, de les quals en aquest moment el nostre Parlament és el més alt dipositari, ens obliguen a ésser els primers defensors de la pau civil i, per tant, de la legalitat democràtica, no solament en la seva lletra sinó també en el seu esperit. Estic segur, senyores i senyors Diputats, que en aquest aspecte essencial, sens dubte, de la nostra tasca de reconstrucció nacional, no falliran mai al Parlament, per a fer possible el compliment del nostre deure col·lectiu, el coratge i la tenacitat de tots nosaltres.

(Aplaudiments.)

Senyores i senyors Diputats, d'acord amb l'article 53, apartat primer, del Reglament, haig de donar-los compte ara de les tasques de la Diputació Permanent.

La Diputació Permanent es va reunir el dia 25 de gener, convocada a demanda de tres Grups parlamentaris. La demanda era justificada pel fet que el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat havia presentat una Proposició no de Llei de-

manant que el Govern de la Generalitat promogués un requeriment d'incompetència al Govern de l'Estat sobre el calendari anual de festes laborables no recuperables i pel fet que el termini per a la presentació del dit requeriment acabava el dia 30 de gener. La Diputació Permanent acordà interpretar el Reglament en el sentit que li era permès de prendre acord sobre el punt primer de l'esmentada Proposició no de Llei, i per a debatre-la acordà reunir-se novament el dia 27, un cop acabat el termini de presentació d'esmenes fixat per la Mesa. En el curs d'aquesta segona reunió, la Proposició no de Llei del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, en el seu punt primer, fou aprovada per 20 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció. El text de la resolució aprovada ha estat publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament*, el número 64, de data primer de febrer.

Discussió i votació del Dictamen sobre el Projecte de Llei de Fundacions Privades

Passem ara a l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària. El primer punt és la discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre Fundacions Privades, de les esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

Abans de començar el debat, voldria recordar-los que en el *Butlletí* del Parlament número 51 van publicar-se diverses correccions al text i en particular una correcció al títol mateix, que és Projecte de Llei de Fundacions Privades i no de Fundacions Privades Catalanes, com deia primitivament.

Començarem com de costum, llevat que hi hagi una intervenció del Consell Executiu o d'un representant de la Comissió. Començarem, doncs, per l'articulat i deixarem l'Exposició de Motius per al final de la discussió.

A l'article primer no hi ha presentada cap esmena. (Pausa.) Aleshores, podríem, si els senyors Diputats hi són d'acord, sense que hi hagués cap intervenció, passar directament a la votació del text d'aquest article.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'article primer, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi votin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'article primer ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents.

L'article segon té quatre apartats, i hi ha presentada només una esmena a l'apartat tercer —n'hi havia una altra, però va ser retirada.

Aleshores proposaria de votar els apartats primer i segon, que no tenen esmena, i després passarem al debat sobre l'esmena al punt tercer.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb els apartats primer i segon de l'article segon que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Els apartats primer i segon d'aquest article han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'apartat tercer hi ha presentada una esmena, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, de Centristes, d'Esquerra Republicana i del Grup Socialista.

Algun representant dels Grups signants té la paraula per a la seva defensa. *(Pausa.)* No hi ha torn a favor de l'esmena.

Hi ha algun torn en contra? Suposo que si no hi ha torn a favor, tampoc no hi ha torn en contra. Podem passar, doncs, directament a la votació de l'esmena.

(El senyor Martín i Toval demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : Sí?

El Sr. MARTÍN I TOVAL : Si em permet el senyor President, una qüestió d'ordre. Tinc la impressió que hi ha una altra esmena a aquest mateix apartat, del Grup de Convergència i Unió, llevat que hagi estat retirada.

El Sr. PRESIDENT : Perdó. Sí, sí, és veritat.

El Sr. ALAVEDRA : La nostra esmena queda retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. En efecte, és que, tal com ho tinc, ho seguia per columna i no seguia. Molt bé. Aleshores aquesta esmena ha quedat retirada i, per tant, podem passar directament a la votació, tal com jo ho indicava.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I, ara, a l'apartat quart hi ha, hi havia primitivament dues esmenes, una ha estat retirada, i queda també una esmena signada pels Grups parlamentaris de Convergència i Unió, Socialista, del Partit Socialista Unificat, de Centristes i d'Esquerra Republicana, és a dir, per tots els Grups. Suposo, doncs, que tampoc no hi haurà torn a favor ni menys encara torn en contra.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 4 queda aprovada per unanimitat dels presents.

Aquestes dues esmenes eren les esmenes que s'havien presentat a conseqüència del Dictamen número 7 del Consell Consultiu que havia estat demanat pel nombre reglamentari de Diputats.

Passem ara als vots particulars i esmenes reservades per a defensar davant el Ple que havien estat publicades ja conjuntament amb el Dictamen.

La primera és a l'article 3, apartat primer; és a dir, ara arribem a l'article 3; a l'apartat primer hi ha una esmena de supressió i d'addició del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Per a defensar-la té la paraula...

El Sr. RIBÓ : El Diputat senyor Luis Valentín, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El Diputat senyor Valentín.

El Sr. VALENTÍN : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, para defender, en nombre del Grupo parlamentario del Partit Socialista Unificat de Catalunya, una enmienda al apartado primero, artículo tercero, en el qual se incorpora un inciso a la redacción de dicho apartado, en el sentido de decir que «l'aportació del patrimoni fundacional s'ha de fer sense condició ni termini entre vius» etc., y continúa el texto del artículo.

La motivación de esta enmienda radica en la preocupación

sentida por este Grupo parlamentario de garantizar, desde el articulado de la Ley y en la más omnicompreensiva contemplación de cualquier supuesto imaginable, que la aportación del patrimonio fundacional se haga libre de toda limitación, excluyendo con ello posibles fraudes, sobre todo fraudes fiscales. Piénsese que el sometimiento de la dotación fundacional a determinadas condiciones, sobre todo si éstas fueran condiciones resolutorias o a un término, podría abrir el camino a preservar fraudulentamente un determinado patrimonio del cumplimiento de deberes u obligaciones de carácter fiscal o de otro tipo, bajo la cobertura de una aparente pero no efectiva y permanente afección de bienes a los fines de la fundación. El propio artículo tercero, en su apartado cuarto, comparte esta preocupación genérica de defensa del patrimonio de la fundación, al referirse a otra figura jurídica, ciertamente distinta de las condiciones o de los términos, como es la de los modos o cargas que puedan gravar los bienes aportados, al prohibir que dichos modos o cargas puedan absorber el valor del patrimonio fundacional o significar unos gastos anuales que impidan el cumplimiento de la obligación establecida en el apartado segundo del artículo quinto, salvo autorización del protectorado, atendido el interés de la fundación.

Esta cautela de la Ley, en opinión de este Grupo, es buena y plausible, pero en opinión de este Grupo parlamentario necesitaría completarse a los fines de la preocupación que se expresa con la adición del apartado primero del inciso que se propone en nuestra enmienda, es decir, la exclusión de la posibilidad de existencia de una condición o de un término.

Por otra parte, hay otro argumento en favor de la admisión de esta enmienda, y es el carácter duradero, continuo y con vocación de perennidad que cabe atribuir al fin o fines de la fundación, difícilmente sostenibles si los bienes de la dotación pueden quedar desafectados en algún momento por el juego de una condición o de un término impuestos a aquellos. Como duración indefinida es cierto que, aún siendo —insistimos— la permanencia una propiedad típica de la fundación, cabe imaginar fines fundacionales de mayor o menor duración, pero de carácter transitorio, y cabe imaginarlos como supuestos legítimos, no excluyentes, con arreglo a derecho de la posibilidad de una fundación, pero en este caso es claro que la limitación temporal de la fundación viene por otro sitio, derivando de la naturaleza intrínseca de los fines de la fundación, y no de condicionamientos incorporados al propio acto de la dotación o aportación de bienes inicial.

Pero aún hay más argumentos de tipo jurídico y con consecuencias políticas y son los que derivan del tema de la revocabilidad de la fundación, o, más precisamente, del negocio jurídico que supone la votación de la fundación.

En efecto, es un criterio dominante de la doctrina aplicar a las dotaciones fundacionales el principio general de irrevocabilidad que es típico de las donaciones, basándose en la consideración de que la dotación se dirige a la creación de una persona jurídica que cumple un interés público y social. Pues bien, pregunto : ¿no serían las eventuales incorporaciones de condiciones o términos legales encubiertas formas, en realidad, de revocabilidad de las fundaciones, con quebrantamiento de este principio general que sostenemos que la doctrina considera que es aplicable de las donaciones de las dotaciones? Y ello, por supuesto, no implica que no puedan quedar revocadas do-

naciones, dotaciones en este caso. Por ejemplo, pensemos en el caso de la supervivencia o la supervinencia de hijos que está contemplado en el artículo 649 del Código Civil, y en el 646 en lo que se refiere a la definición de las acciones y a sus plazos de prescripción, pero, por otra parte, no había inconveniente en incluir expresamente en la escritura de fundación.

Por todas estas razones creemos que la incorporación de la enmienda que defendemos al texto de la Ley, es decir, que la aportación del patrimonio fundacional lo sea sin condiciones ni términos, constituiría una mejora importante de la Ley, una seria cautela sobre posibles fraudes y una más adecuada conformación a la naturaleza y la *ratio* de la figura política de la fundación, y, en su virtud, de todos los argumentos expuestos, solicitamos de la Cámara un voto favorable para la misma.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? (Pausa)

El Sr. ALAVEDRA : El senyor Camps.

El Sr. PRESIDENT : El Diputat senyor Camps té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Senyor President, senyores i senyors Diputats, no em sembla necessari obligar expressament que l'aportació de capital sigui sense condició ni termini per respecte a la llibertat del dret de fundació. D'altra banda, ha de dir-se que la realitat ensenya que moltes fundacions neixen sota condició. Per exemple, es poden fixar uns béns, i una part de les rendes són per a usdefruit dels familiars del fundador i l'altra meitat va a rendes de la fundació. Quan s'extingeix l'usdefruit, es compleix la condició i tot el patrimoni passa a la fundació.

Una altra condició molt freqüent és la d'establir que la cessió de béns a favor de la fundació no es produirà fins que aquesta sigui aprovada per l'Administració i inscrita en el registre corresponent. Aquesta condició s'estableix per motius fiscals, ja que la cessió dels béns a favor d'una fundació no paga per l'impost de transmissions patrimonials. Ara bé, com sigui que, segons la legislació actualment en vigor a Espanya, la fundació no neix jurídicament fins que no queda inscrita en el registre, per això s'estableix que la transmissió efectiva dels béns objecte de la dotació inicial no es produirà fins que la fundació sigui inscrita en el registre corresponent. Aquesta condició, com l'anterior abans esmentada, és plenament justificable. No em sembla, doncs, necessari obligar expressament que l'aportació de capital fundacional hagi de fer-se sense condició de termini, i per això discrepem de l'opinió del Grup parlamentari del PSUC.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, no havent-hi cap altra esmena passem directament a votació aquest apartat.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 46 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar, doncs, el text de l'apartat primer segons el Dictamen.

Els senyors Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'apartat primer segons el text del Dictamen de l'article 3 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Als apartats segon, tercer i quart d'aquest article, és a dir, a la resta de l'article, no hi ha cap esmena presentada. Per tant, proposo de votar-los conjuntament i demano als senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, per a l'article 3, apartats 2, 3 i 4 que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Els apartats 2, 3 i 4 d'aquest article han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 4, apartat primer, hi ha una sola esmena, una esmena de supressió, del Grup parlamentari de Centristes. Per a defensar-la té la paraula el Diputat ...

El Sr. CAPDEVILA : El senyor Luna.

El Sr. PRESIDENT : El Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Muy Honorable señor Presidente, muy brevemente para hacer unas ligeras consideraciones acerca de esta enmienda número 2, mantenida por el Grupo Centrista, con el final que luego indicaré.

Esta enmienda tiende a suprimir del artículo 4 del texto del Dictamen, y del punto primero, la frase final cuando dice : «excepte si el protectorat ho disposés altrament per un supòsit determinat.» La justificació de esta enmienda de supresión de esta parte final del apartado primero del artículo 4 del texto del Dictamen era al objeto de evitar cualquier discrecionalidad no reglada del protectorado.

Es de señalar el término imperativo y no permisivo de la actuación posible del protectorado, ya que el texto indica «disposés», no «permetés»; es decir, podría indicar una venta forzosa, una venta obligada; hubiera sido de desear cualquier otro texto que hubiera indicado el aspecto de la excepcionalidad, el aspecto de la conveniencia, de la oportunidad de esta actuación del protectorado, y que limitase las facultades del protectorado a la misión que le es propia, de permitir, de vigilar, pero no de imponer.

Sin embargo, pensando que el protectorado, cualquiera que sea en su día el Gobierno de la Generalitat, actuará en una vía verdaderamente excepcional, sobre todo en relación a fundaciones que corresponden a un principio de derecho privado de la actuación y de la voluntad de la persona del fundador, retiramos esta enmienda, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Diputat. Aleshores, retirada l'esmena, en l'article 4 ara no queda cap altra esmena, i podem votar el conjunt de l'article en una sola vegada.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text de l'article 4 en els seus quatre apartats, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article 4 ha quedat aprovat segons el text del Dictamen per la unanimitat dels presents.

A l'article 5, apartat primer, tampoc no hi ha cap esmena presentada.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, l'article 5, apartat primer, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article 5, apartat primer, ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents.

A l'apartat segon hi ha el vot particular número 3, del Grup Socialista, i una esmena, la número 4, del Grup Socialista, i, en fi, el vot particular número 5, del Grup de Convergència i Unió.

El vot particular, en realitat, és d'addició d'un nou apartat, de manera que suposo que segurament li escauria d'ésser debatut abans de les esmenes que fan referència al text existent del Dictamen.

Per a defensar aquest vot particular, en nom del Grup Socialista, té la paraula el Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en nom del Grup Socialista, per a defensar el vot particular número 3, relatiu a l'article 5.

Hem aprovat ja l'apartat primer, que diu que la finalitat fundacional ha d'ésser lícita, servir l'interès general, i beneficiar persones no individualment determinades.

En el Projecte de Llei hi havia, a continuació, un apartat 2, que deia: «De l'activitat de la Fundació, no poden gaudir-ne econòmicament els fundadors ni els membres dels òrgans de govern de la Fundació, ni els parents fins al quart grau dels uns i dels altres».

Amb independència del fet que el nostre Grup havia presentat una esmena d'addició, que, en tot cas, serà defensada posteriorment, ens vàrem trobar que el Grup de Centristes va presentar una esmena de supressió de tot aquest precepte al qual acabo de donar lectura, donant, com a motiu, que era innecessari, innecessari, després del que deia l'apartat primer del mateix article, i, pel fet de trobar-lo —dèiem—, també, injustament restrictiu respecte als parents fins al quart grau.

A la Ponència, l'esmena centrista no va ser assumida per cap dels representants del Grup, i, inexplicablement, a la Comissió, aquesta esmena va rebre la majoria de vots. Dic inexplicablement i inexplicablement perquè, per part del Grup de Convergència i Unió —que ho recordi aquest Diputat— no es va donar cap explicació del motiu pel qual es passava a donar suport a una esmena al text del Projecte.

Ara, doncs, nosaltres, el que proposem és tornar al precepte del Projecte de Llei, que representa una cautela moderada. Per què —ens hem de preguntar— és necessària aquesta precaució? Doncs perquè, contràriament als motius que s'havien donat, l'apartat anterior no és suficient. Res del que es diu en l'apartat 1 no surt al pas; significa el compliment d'aquella precaució que s'establia en l'altre apartat. I, a més a més, perquè no s'evita en absolut que determinades persones —en aquest cas, aquelles a què ens hem referit: tres grups: els fundadors, els membres dels òrgans de govern i els parents fins al quart grau de l'un i l'altre— s'incloguin, en principi, en aquest grup de persones beneficiàries de les fundacions, que són anomenades «persones no individualment determinades», però, sí, en tot cas, determinables.

Fixin-se, doncs, senyores i senyors Diputats, que ara, en suprimir l'apartat segon fins i tot se suprimeix la prohibició que puguin gaudir-ne els fundadors i els membres dels òrgans de govern. Podríem discutir què passa amb els parents fins al quart grau, però, la supressió, el que fa és, en el moment de voler arrencar una fulla sobrera, arrencar tota la branca i, amb

això, l'article, el precepte, queda greument mutilat, greument perjudicat. Però és que, a més a més, volem dir que aquesta cautela estesa als parents fins al quart grau era també, és també, molt lògica. És la lògica, evidentment, d'evitar el nepotisme; és la lògica d'evitar fundacions fetes a mida. Se'ns ha dit i se'ns dirà, segurament, que és difícil posar un límit a l'extensió de la família exclosa d'aquests beneficis. Això és cert. Això és difícil, però aquest és el mateix problema amb què es troba tot l'ordenament civil en qualsevol moment. I a nosaltres ens sembla endevinar que el propòsit que hi havia darrera del Projecte de Llei era, precisament, ajustar-se als límits que, en general, el Codi Civil, en relació amb els beneficis hereditaris, situa en aquesta extensió dels parents que, en termes colloquials, podríem denominar «parents coneguts», els parents fins al quart grau. Això té una rellevància en el món jurídic i no hi havia, ens sembla, cap més explicació que aquesta —i aquesta plenament justificada— de col·locar-lo aquí.

El Projecte de Llei va trobar un límit raonable i, per això, nosaltres proposem que es torni a aquesta redacció. En tot cas, el que sí que és clar és que aquesta precaució té la mateixa justificació que hi ha tot al llarg de la Llei, respecte a altres temes. Per tant, el que se'ns hauria d'explicar —invertint, si vostès volen, la càrrega de la prova— és per què, en aquest cas, se suprimeix aquesta cautela. I és per tots aquests motius, molt senzillament, que demanem de tots vostès que donin suport al nostre vot particular.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? (Pausa.) El senyor Luna té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. LUNA: Muy Honorable señor Presidente, el voto particular número 3 del Grupo Socialista pretende la adición de un nuevo párrafo o apartado 2, y, en definitiva, volver al texto original del Proyecto. Como la supresión del apartado que ahora se intenta reintegrar, por parte del Grupo Socialista, se debió a una enmienda del Grupo Centrista, parece obligado que sea yo quien en este momento defienda el Dictamen de la Comisión.

Nuestra enmienda de supresión, por la que desapareció del texto este apartado que ahora se intenta reintroducir, tenía una doble motivación. De una parte, ser a nuestro juicio el apartado innecesario en función del contenido del apartado 1 del propio artículo, y en segundo lugar, ser, además, injustamente restrictivo en relación a los parientes hasta el cuarto grado.

A estos puntos de justificación podría añadirse ahora que la reintroducción en la Ley del apartado que se pretende por parte del Grupo Socialista podría llevar a situaciones no sólo injustas, sino incluso paradójicas.

Veamos cada uno de estos puntos de argumentación en contra del voto particular número 3, del Grupo Socialista.

Decía, en primer lugar, que el apartado es innecesario. En efecto, el apartado primero de este mismo artículo quinto de la Ley asegura suficientemente que no puedan constituirse fundaciones en beneficio del fundador, y rechaza, resolviéndolo, el viejo tema de la licitud de las llamadas «fundaciones familiares». A mayor abundamiento, el artículo 1 de la Ley, ya aprobado por la Cámara, exige que las fundaciones carezcan de afán de lucro y tengan finalidades de interés general. El riesgo de una fundación de carácter familiar, el viejo tema de la fundación familiar, queda absolutamente sorteado. De ahí la inne-

cesidad de reintroducir este apartado.

Con todo ello se salva la posibilidad de que una fundación pueda perseguir la ventaja para el fundador, o pueda constituirse en ventaja para su familia.

El segundo punto de la argumentación era que el texto, en su momento no admitido por la Comisión, se presentaba como injustamente restrictivo en relación a los parientes hasta el cuarto grado. En efecto, tal como se solicita en el voto particular socialista, la redacción del nuevo apartado no dejaría excluido al cónyuge del fundador, por ejemplo, y sí dejaría excluidos a los parientes del cuarto grado, de manera que el cónyuge podría beneficiarse de la fundación —el cónyuge del fundador—, o el cónyuge de los miembros de los órganos de gobierno, ya que el cónyuge no es legalmente pariente. Tampoco quedarían excluidas otras personas no parientes hasta el cuarto grado, pero eventualmente muy vinculadas, o más vinculadas que los parientes, a la persona del fundador o a los miembros que forman los órganos de la fundación, respecto de los cuales, por razón de confianza, de amistad, incluso de intimidad, podrían tener sobre ellos más interés en la persona del fundador que respecto de los parientes hasta el cuarto grado.

Pero es que, además, decía, como tercera argumentación, que la reintroducción de este párrafo, de este segundo apartado, podría llevar a situaciones no sólo injustas, sino paradójicas. Bastará con algunos ejemplos. Un gran médico, por ejemplo, crea una fundación clínica y de investigación médica, pero este gran médico que crea una fundación clínica y de investigación médica no podría percibir nada por operar en la clínica convertida por él en fundación, ni disfrutar gratis de los elementos de investigación, porque no podría beneficiarse económicamente de las actividades de la fundación.

Un director de una fundación importante —y todas las fundaciones importantes tienen un director, que además, con mucha frecuencia forma parte del propio patronato— no podría tener un sueldo cuando, a lo mejor, dedica toda su actividad vital a la fundación. O es incluso necesario que dedique a la fundación esa actividad profesional. Piensen ustedes en las grandes fundaciones donde el fundador nombra un patronato, nombra un director —con mucha frecuencia el director es miembro del patronato— y ese director, que dedica toda su actividad profesional a la fundación, no podría percibir nada porque no puede beneficiarse de la fundación.

Más ejemplos: un sobrino indigente del fundador, por ser sobrino, aunque fuera indigente, no podría ser operado gratis, por ejemplo, en una fundación médica, según el modelo socialista, creada por su tío, pues ello sería beneficiarse económicamente de la fundación.

La persona que funda un asilo de ancianos, la persona que funda un asilo de ancianos y luego sufre un revés en la fortuna, no podría acogerse por ser fundador a la institución asistencial por él creada, porque se beneficiaría económicamente de la actividad de la fundación por él fundada.

Por todas estas razones, señor Presidente, señoras y señores Diputados, en su día valoramos mayoritariamente en la Comisión al redactar el Dictamen que no debía conservarse en el Proyecto o en la redacción definitiva del Proyecto este apartado, y por eso pido a los señores Diputados y a las señoras Diputadas que decidan su voto en el sentido de mantener el texto del Dictamen no aprobando el voto particular socialista.

Muchísimas gracias, señor Presidente.
(*El Sr. Martín i Toval demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín?

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): El Grup Socialista demanaria un torn de rectificació, si el senyor President creïés oportú aquest torn.

El Sr. PRESIDENT: Jo crec, senyor Martín, que no és procedent. Em penso que els arguments han estat indicats i realment el Reglament no ho preveu, i em sembla que havent estat debatuda la qüestió en Comissió, com és el cas —no és pas un debat que se celebri en el Ple d'una qüestió que no ha estat passada a Comissió—, no és procedent una rectificació. Els arguments certament eren coneguts anteriorment per les dues bandes.

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Només és en el sentit que el Reglament preveu, com sap el senyor President millor que aquest Portaveu, que és possible la rectificació quan es neguen manifestament argumentacions esgrimides en la defensa, en aquest cas, d'aquest vot particular. De tota manera, naturalment que el que ha fet el Grup és demanar al senyor President si creu el senyor President que és possible aquest torn.

El Sr. PRESIDENT: Jo crec que no, senyor Martín, en aquest cas.

Bé, aleshores, crec també que tractant-se d'una addició d'un nou punt no escau en aquest cas debatre primerament les altres esmenes, abans de passar-lo a votació. De manera que passem a votació el vot particular número 3, del Grup Socialista.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El vot particular ha estat rebutjat per 46 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Ara hi ha l'esmena número 4, del Grup Socialista, que era en realitat una addició al text d'aquest vot particular. Si el Grup Socialista desitja mantenir-la, evidentment podria ser fet canviant-ne lleugerament el redactat.

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Entenem, senyor President, llevat que el senyor President entengui una altra cosa, que és decaiguda.

El Sr. PRESIDENT: Que és decaiguda? És a dir, es podria considerar com un nou text canviant-lo lleugerament, però en fi, jo crec que no té...

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Si el senyor President està disposat a ésser tan generós, nosaltres també estarem disposats a defensar-la, però...

El Sr. PRESIDENT: No, jo crec que és preferible... Moltes gràcies.

I, queda, doncs, només el vot particular número 5, del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. ALAVEDRA (*de l'escó estant*): Senyor President, retirem el vot particular número 5.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirat. Aleshores, en aquestes condicions, l'apartat número 2 de l'article 5 queda sense esmenes, i tampoc no hi ha esmenes (*pausa*), hi ha simplement una esmena tècnica, que ha estat presentada per tots els Grups, la qual diu el següent. El text deia: «A la realització de la finali-

tat fundacional ha d'ésser destinat almenys el vuitanta per cent de les rendes que obtingui la fundació i dels altres ingressos que no formin part del patrimoni de la fundació». I l'esmena tècnica consisteix a substituir la paraula «patrimoni» per «dotació», és a dir: «i dels altres ingressos que no formin part de la dotació de la fundació». L'esmena està presentada per tots els Grups parlamentaris i, d'altra banda, és estrictament una esmena tècnica.

Tractant-se d'una esmena tècnica jo proposaria a les senyores i senyors Diputats que votéssim conjuntament el text de l'apartat número 2 de l'article cinquè, i els articles 6, 7, 8 i l'apartat primer de l'article 9, a tots els quals no hi ha esmena. No hi ha objecció?

Passem, doncs, a votar l'article cinquè, apartat 2, amb el text tècnicament corregit, com he indicat. Els articles 6, 7 i 8 íntegres del text del Dictamen, i l'apartat número 1 de l'article 9 del text del Dictamen.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El segon apartat de l'article 5, i els articles 6, 7 i 8 i el primer apartat de l'article 9 han estat aprovats per la unanimitat dels presents.

A l'apartat segon de l'article 9 hi ha un vot particular, de supressió, del Grup Socialista, el vot particular número 6. Per a defensar-lo, té la paraula el Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, novament en nom del Grup Socialista per proposar-los el seu suport a un vot particular, el número 6, que òbviament pretén tornar al text del Projecte de Llei. Aquest precepte, que en aquest moment motiva la nostra intervenció, tal com ara se'ns proposa, tal com es proposa en el Dictamen de la Comissió, diu el següent: «La previsió de la destinació dels béns sobrants —dels béns sobrants d'una fundació—, en cas d'extinció de la fundació, només podrà fer-se a favor d'altres fundacions, entitats públiques» —i ara afegeix— «o d'entitats privades sense ànim de lucre, i amb finalitats anàlogues».

En el Projecte de Llei, aquest incís últim, és a dir, això que diu que «només podrà fer-se a favor d'entitats privades sense ànim de lucre i amb finalitats anàlogues», no hi era. Per tant, volia dir que si hagués prosperat, si prosperés el text tal com estava primitivament redactat, evidentment, cap entitat privada, encara que fos una entitat sense ànim de lucre, encara que tingués finalitats anàlogues a la fundació en qüestió, que deixa uns béns, no se'n podria beneficiar. Aquesta fórmula, a nosaltres ens va semblar sempre una fórmula lògica, s'havia posat així evidentment per alguna raó. Quina era aquesta raó? Em sembla que és del domini públic que les fundacions —podrà ser una excepció, però es pot dir així— no sempre es fan per a complir els objectius que confessen. No és cap secret que de vegades les fundacions intenten aconseguir objectius d'evasió fiscal, és la patologia de les fundacions, i una de les maneres en què això es pot arribar a realitzar és la de congelar un patrimoni durant un temps, durant un temps subjecte a termini, i ara, per tant, aquesta cautela seria molt més important, per tal com l'esmena proposada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya no ha prosperat, i podem pensar que hi haurà fundacions que es facin subjectes a condició, a

termini. Vol dir que en un moment determinat, per voluntat del seu fundador, podran desaparèixer; on aniran a parar, doncs, els seus béns? En aquest cas, si això fos conseqüència d'una voluntat torçada, resultaria que en podrien ser beneficiaris entitats privades, encara que fossin d'aquesta naturalesa.

El terme d'«entitats privades» és per si mateix prou equívoc perquè hàgim de prestar la deguda atenció a aquest problema. Què són entitats privades? En aquest cas podria ser una associació, podria ser un club, podria ser una persona jurídica de no sé quina altra mena, però, en tot cas, sempre seria —i això és l'important— una entitat que estaria governada per un col·lectiu de persones, i vet aquí que allò que és fonamental en les fundacions és que algú es desprèn d'una part del patrimoni i l'institucionalitza, és a dir, el fa córrer amb independència ja de la seva voluntat, objectiva la seva voluntat, i hi ha una seguretat que aquella finalitat no serà pertorbada. Doncs bé, en el moment que admetem que els béns que deixa una fundació que s'extingeix poden anar a una entitat privada, que per tant no és una fundació, no tenim assegurada aquesta observança d'allò que és l'essència de les fundacions.

Per tant, aquesta inclusió que s'ha fet posteriorment, d'aquesta possibilitat de destinació dels béns de les fundacions, ens sembla perillosa. Tinguin en compte que hi poden haver problemes fiscals que facin posar en joc precisament la necessitat que una fundació no es desnaturalitzi. Aquest és el problema que hi ha, el fons d'aquesta qüestió. A nosaltres ens semblava que la posició correcta, la cautela necessària, era la que s'establí en el Projecte de Llei. Per això, demano a tots vostès que vulguin donar suport al vot particular del nostre Grup.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? Té la paraula el senyor Luna per a un torn en contra?

El Sr. LUNA: Muy ilustre señor Presidente, señoras y señores Diputados, el voto particular socialista solicita la supresión respecto de las personas a las que podían ir a parar los bienes sobrantes de la fundación después de su extinción, a entidades privadas sin ánimo de lucro y de finalidades análogas a las de la fundación.

El texto del Dictamen, que incorpora este añadido de que juntamente a las fundaciones y a las personas públicas puedan ir a parar los bienes sobrantes después de la extinción de la fundación a entidades privadas sin ánimo de lucro y de finalidades análogas, se debe a una enmienda del Grupo Centrista, por acuerdo de la Comisión, y por eso me siento obligado a subir, en este momento, a la tribuna para defender el texto del Dictamen.

El texto del Proyecto decía que esos bienes sobrantes podían ir a parar a favor de fundaciones o de entidades públicas. Pero de volver al texto inicial, se impediría que el fundador pudiera decidir que los bienes de la fundación, al final de la vida de ésta, que los bienes que sobrasen después de la extinción, pudieran ir a otras entidades que no fueran fundaciones o entidades públicas, no podía decir que fueran a parar a entidades privadas de interés público, o a entidades privadas que presten servicios gratuitos, o a entidades privadas que tengan finalidades morales. De esta manera, pensemos, por ejemplo, que se impediría que los fondos de una fundación musical pudieran pasar, por ejemplo, a una asociación coral; que los fondos de una fundación clínica pudiesen pasar, por

ejemplo, a la Cruz Roja, que los fondos de una asociación espeleológica, por ejemplo, pudieran pasar a una asociación excursionista. Entonces, teniendo en cuenta que afortunadamente Cataluña es un país de gran tradición asociativa, yo diría que la gran tradición asociativa de Cataluña es lo que ha hecho que este país sea más vertebrado que otras partes de España, ¿cómo dejar de aprovechar esta gran floración de asociaciones de carácter de servicios gratuitos, de finalidades morales, de interés público, hasta el punto de negar que a ellas fueran a parar los bienes sobrantes de una fundación, si así lo deseara el fundador?

Hay que tener en cuenta que el texto del Dictamen ya suprime absolutamente cualquier sesgo de carácter liberal, como el que tiene en la actualidad el artículo 39 del Código Civil, donde se autoriza que el fundador en cuanto a los bienes sobrantes pueda decidir lo que quiera, absolutamente lo que quiera. Aquí, según el texto del Dictamen de la Comisión, decimos: «no los puede usted dejar a quien quiera, al final el destino tiene que ser necesariamente el de fundaciones, el de entidades públicas, el de entidades privadas con finalidades análogas y sin ánimos de lucro.»

Y en este sentido, por estas razones, porque ya se limita la posible voluntad del fundador en cuanto al destino de los bienes y porque sería impedir que una serie de asociaciones de interés público, de servicios gratuitos y de finalidades morales, de tantas que hay en Cataluña, pudieran ser los últimos destinatarios de esos bienes sobrantes cuando se extinguiera la fundación, definiendo el texto el Dictamen en los sentidos y por las argumentaciones que he señalado.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT: No havent-hi cap altre vot particular ni esmena en aquest apartat, passem a votació el vot particular número 6 del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El vot particular ha estat rebutjat per 47 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar el text del Dictamen, és a dir, l'apartat 2 de l'article 9, segons el text del Dictamen.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen a l'apartat 2 de l'article 9 ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

A l'apartat 3 d'aquest mateix article 9, a l'article 10 i a l'apartat primer de l'article 11 no hi ha cap esmena ni vot particular. Si no hi ha, doncs, objecció de cap de les senyores i senyors Diputats, els votarem conjuntament.

Els senyors Diputats, doncs, que estiguin d'acord amb l'apartat 3 de l'article 9, amb l'article 10 i amb l'apartat primer de l'article 11, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'apartat tercer de l'article 9 i l'article 10 i l'apartat primer de l'article 11 han quedat aprovats per la unanimitat dels presents.

A l'apartat segon de l'article 11 hi ha un vot particular de modificació del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

Per a defensar-lo té la paraula el Diputat senyor Camps.

El Sr. CAMPS I VALLEJO: Senyor President, senyores, senyors Diputats, nosaltres volem defensar aquest vot particular, però ja d'entrada voldríem anunciar —i així ho saben ja els Grups parlamentaris— que nosaltres som partidaris de mantenir el text enviat pel Govern al Parlament i que a l'apartat segon d'aquest article 11 deia: «El Patronat té necessàriament la representació de la fundació, la qual comprèn totes aquelles facultats que siguin necessàries per a la realització de les finalitats fundacionals.»

Després del treball parlamentari portat a terme per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, el començament d'aquest apartat ha quedat redactat en la forma que diu: «El Patronat és l'òrgan mitjançant el qual actua la fundació.» Nosaltres seríem partidaris de retornar al text originari per una sèrie de raons, principalment de seguretat jurídica, de tècnica de seguretat jurídica, però fariem una petita retirada, si els altres Grups parlamentaris hi estaven d'acord, amb l'admissió a tràmit d'aquesta esmena «in voce», de manera que diria: «El Patronat té la representació de la fundació», o sigui, suprimint la paraula «necessàriament». I em permeto de lliurar al senyor President el text tal com quedaria.

El Sr. PRESIDENT: Algun Grup parlamentari té objecció a l'admissió a tràmit d'aquesta esmena?

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Senyor President, el senyor Diputat ha dit que alguns Grups ja coneixien això, però és que justament el Grup que parla ara no ho coneixia, de manera que li agradaria poder sentir un altre cop en què consisteix aquesta esmena i pensar-s'ho, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Potser el mateix senyor Camps pot explicar-ho, no?, en què consisteix.

El Sr. CAMPS I VALLEJO: El text, si volen, diu: «El patronat té —i suprimeix la paraula “necessàriament”— la representació de la fundació, la qual comprèn totes aquelles facultats que siguin necessàries per a la realització de les finalitats fundacionals.»

A mi em semblava que tots els Grups parlamentaris ho coneixien, o almenys els ponents de la llei, en una trobada que hem tingut.

Bé, nosaltres creiem que és de millor qualitat el fet de mantenir el text del Projecte de Llei, i jo deia que per una sèrie de raons de les anomenades tècnicament de seguretat jurídica. Això vol dir, bàsicament, dues coses: primer, que forçosament, imperativament, el Patronat té la representació de la fundació; i segona, que tota persona que tingui una relació amb la fundació, de la qual puguin derivar conseqüències jurídiques, sap d'antuvi, i sense necessitat d'examinar l'escriptura de constitució de la fundació o el registre que porti el protectorat de la Generalitat, quines són les persones que formen part de la fundació en qualitat de patrons. Només en aquells casos en què, segons aquesta llei, el patronat necessita demanar autorització prèvia al protectorat per a adoptar una decisió, només en aquests casos el patronat té les facultats limitades. En tots els altres casos no, i això per l'imperatiu legal que, com ja deia el text primitiu del Projecte de Llei, «el patronat té la representació de la fundació».

Possiblement vostès sàpiguen molt bé que un precepte de

seguretat jurídica com el que reclamem en relació amb l'òrgan d'una persona jurídica s'introdueix per primera volta en el dret espanyol en virtut de la Llei de Règim Jurídic de les Societats Anònimes. Tot innovant totalment el que sobre això establí el vell Codi de Comerç de 1829 i el vigent Codi del 22 d'agost de 1885, la Llei de Societats Anònimes establí en el seu article 76 que «la representació de la societat en judici i fora d'ell correspon al consell d'administració», precepte semblant que va establir després la Llei de Societats de Responsabilitat Limitada del 17 de juliol del 53 en l'article 11, que diu: «L'administració de la societat s'encomanarà a una o més persones, socis o no, els quals la representaran en tots els assumptes relatius al seu gir o tràfic, tot obligant-la en els seus actes i contractes, essent ineficaç contra tercers qualsevol limitació de les facultats representatives dels administradors», i continua. Si fullegem qualsevol manual o comentari sobre la Llei de Societats Anònimes ens adonarem que aquest autor, com a conseqüències més notables d'aquesta redacció imperativa i innovadora posada a l'article 76 de la Llei d'Anònimes, introduí les següents: primer, l'article 76 limita l'arbitri dels fundadors d'una societat anònima, ja que no pot haver-hi una societat anònima en què el consell d'administració no sigui al mateix temps representant nat de la societat. Que la representació de la societat es fa imperativament en virtut de la llei i a favor d'un òrgan, no a favor de persones.

Aquest òrgan podrà donar les representacions voluntàries a favor de les persones. Que els acords del consell d'administració són decisius i obliguen la societat enfront de tercers, de la mateixa manera que obliguen també internament la societat, ja que l'òrgan suprem d'administració correspon al consell. Que els redactors de la Llei de Societats Anònimes van haver d'escollir entre el sistema francès o el sistema germànic, i s'inclinaren per aquest últim per molts més avantatges de seguretat jurídica que aquest representa.

En efecte, en el sistema francès, les facultats que té el consell són les que es dedueixen del mandat —poders— que li han donat; en el sistema germànic, per contra, en tenir el consell les facultats prèviament establertes per llei, és el que dóna una més de protecció eficaç enfront dels tercers contractants amb la societat. És evident que en el sistema germànic, els socis poden limitar les facultats dels consells, i en virtut d'aquesta limitació els components del consell estan obligats enfront dels socis a respectar-les. Però aquesta limitació no pot perjudicar les terceres persones que contractin amb la societat ni inscriure's, les esmentades limitacions, en el registre de societats.

Poc temps després d'aprovar la Llei d'Anònimes, la Direcció General de Registres i del Notariat del Ministeri de Justícia de l'Estat espanyol dictava l'única resolució que sobre aquesta matèria ha hagut de dictar-se, perquè poc temps després d'aprovar la Llei tots els juristes d'Espanya van assimilar l'esperit del nou precepte. Aquesta resolució data del 6 de desembre del 54 i diu: «el consell d'administració és l'únic òrgan extern de la societat que dirigeix, governa i representa amb extenses facultats, tant per administrar com per representar-la, fins al punt que en la nova ordenació jurídica, les limitacions estatutàries només produeixen efectes interns que es tradueixen en responsabilitat dels administradors enfront de la societat, i no perjudica tercers de bona fe, quan aquelles sobrepassen els es-

mentats límits.»

Hem dit abans que la Llei espanyola de Societats Anònimes, en la qual per primera vegada s'introduïa el principi de seguretat jurídica en relació amb les persones jurídiques, s'inspira en el sistema germànic. Només movent-nos en aquest camp, seria bo donar una mirada fora, més enllà de les fronteres, per saber com es resol aquest problema de la seguretat jurídica. A més de la situació d'Alemanya, ja esmentada, podríem parlar d'Itàlia, de Suïssa, i també de França, on una sèrie de sentències han modificat una mica l'actuació que hi havia, i podríem continuar a Nord-amèrica, a Anglaterra, i, finalment, assenyalar el que en pensa la Comunitat Econòmica Europea.

Per a acabar, se'm podrà contestar que aquesta llarga cita legal l'hem feta agafant les lleis de societats anònimes i limitades i que les fundacions no tenen ben bé per què seguir aquest principi de seguretat jurídica. Deixant de banda que, tal com hem dit al començament, la cita de la Llei espanyola de les Societats Anònimes l'he feta perquè és el primer text legal en el qual s'introdueix i estableix el principi de seguretat jurídica en el camp de les persones jurídiques o morals, vull assenyalar de manera molt clara que en el camp de les fundacions cal establir, més que en cap altre, el principi de la seguretat jurídica. Tal com deia la redacció primitiva del Projecte de Llei, el patronat ha de tenir aquesta representació de la fundació i totes aquelles facultats que siguin necessàries per a la realització de les finalitats fundacionals, perquè l'anomenat patronat és l'únic òrgan amb què compta aquesta persona jurídica. En totes les altres persones jurídiques hi ha diferents òrgans. En les fundacions, no; únicament recau en el patronat. Si el patronat no té la representació i totes les facultats necessàries per a la realització de les finalitats fundacionals, l'administració de la Generalitat de Catalunya, mitjançant el protectorat que té sobre les fundacions, haurà d'estar constantment suplint les facultats d'administració que no tingui el patronat.

Nosaltres no volem que aquesta sigui una llei intervencionista. Les fundacions han de poder autogovernar-se plenament, i per això els patronats han de tenir-ne la representació i totes les facultats d'autogovern.

És per això, senyores i senyors Diputats, que ens agradaria que votessin el nostre vot particular amb l'esmena que he presentat a la Mesa.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Grup Socialista, seria disposat a acceptar l'esmena en veu, que consisteix a suprimir la paraula «necessàriament» en el text del vot particular?

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Sí, senyor President, el Grup Socialista, sí. Espero que la resta de Grups també.

El Sr. PRESIDENT: He interpretat que els altres Grups, no havent fet objecció, donaven, tàcitament acceptaven l'esmena en veu. Bé, algun torn en contra sobre el vot particular modificat d'aquesta forma?

El Sr. CAPDEVILA: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí. El senyor Luna té la paraula.

El Sr. LUNA (*de l'escó estant*): Señor Presidente, igual que en los otros turnos, habiendo sido modificado el texto del Proyecto de Ley en función de una enmienda nuestra, debía yo también hacer ahora un turno de defensa del Dictamen de la Comisión. En este caso, sin embargo, habiendo sido retirado el término «necesariamente», sobre el cual había hecho unas

consideraciones acerca de las cuales se podía llegar a una situación sin salida en ocasiones prácticas, yo no hago ya la defensa del Dictamen de la Comisión, y además aprovecho, al objeto de agilizar el debate y las enmiendas —si me permite, señor Presidente—, para anunciar la retirada, desde el escaño, de la enmienda número 9, de nuestro Grupo parlamentario, así como la enmienda número 13, que está en relación con ella, y también de las enmiendas número 10 y número 11.

Muchísimas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Diputat.

Bé, aleshores passem a votació el vot particular número 7, del Grup de Convergència i Unió, amb la modificació introduïda en veu.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El vot particular ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

En aquestes condicions, evidentment, ja tenim l'apartat 2 aprovat, i ara als apartats 3, 4, 5 i 6 d'aquest article no hi ha cap esmena mantinguda. A l'article 12 tampoc no hi ha cap esmena. A l'article 13, havent-se retirat l'esmena número 9, del Grup Centrista, tampoc no hi ha cap esmena, i a l'apartat 1 de l'article 14... *(El senyor Ribó demana per parlar.)*

El Sr. PRESIDENT : Sí?

El Sr. RIBÓ : L'esmena número 8 nosaltres, no l'hem retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ah, perdó, és veritat. Perdoni'm, senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Té la paraula el senyor Luis Valentín per a defensar-la...

El Sr. PRESIDENT : Aleshores té la paraula el senyor Valentín per a defensar l'esmena número 8, a l'apartat 3 de l'article 11.

El Sr. VALENTÍN : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, y para defender la enmienda número 8 —enmienda 30 en el texto del Informe de Ponencia—, una enmienda muy simple, pero que este Grupo parlamentario mantiene porque cree que tiene cierta importancia para la buena marcha de una fundación.

Se trataría de elevar de tres a siete el número de miembros del patronato de la fundación. No caben aquí, evidentemente, grandes argumentos jurídicos. La motivación es pragmática y orientada a garantizar la efectividad del carácter colegiado del patronato que establece la Ley. A nadie se le escapa que un patronato de tres personas está, en la práctica, continuamente ocasionado a no funcionar como tal colectivo, a poco que su actividad deje de concurrir a alguno o a algunos de sus miembros, quedando, por consiguiente, el gobierno de la fundación de hecho en dos o en una sola persona, lo cual desvirtuaría completamente, en opinión de este Grupo, el pensamiento de la Ley, que quiere, repito, un órgano colegial.

Siete personas pueden parecer muchas, pero éste sería quizá, pensamos, el número adecuado a partir del cual puede asegurarse que el patronato sea el órgano de gobierno colegiado que la Ley desea. Puede argumentarse que a veces no será fácil encontrar siete personas o más que acepten asumir esta responsabilidad. No obstante no creemos que este sea un in-

conveniente demasiado real. De un lado, hay que presumir que una fundación, por su propia naturaleza de servir al interés general, ha de implicar en la asunción de sus fines, en su proceso constitutivo, a un número de personas suficientemente amplio como para no hacer en exceso dificultoso encontrar siete de ellas en situación de disponibilidad para integrar su órgano rector por antonomasia que es el patronato. De otro lado —es otro argumento—, el mismo artículo 11, en su apartado primero, habla de que, al menos, habrá de contar con un órgano de gobierno con el nombre de patronato. Es decir, que cabe establecer otros órganos de gobierno que, por ejemplo, se ocupen de la gestión cotidiana y ordinaria de la fundación e incluso, como establece el apartado cuarto, la delegación de facultades en uno o más de uno de sus miembros.

En consecuencia, cabe perfectamente compatibilizar la conveniencia de no hacer en exceso gravosa o dificultosa la atención de todos y cada uno de los miembros del patronato con el estricto mantenimiento de su carácter de órgano colegiado que cumple las obligaciones esenciales y desempeña las funciones básicas que le atribuye la Ley, en especial en sus artículos 12 y 13.

Por todo ello solicito, en nombre del Grupo parlamentario que en estos momentos represento, el voto favorable de la Cámara a esta enmienda.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? *(Pausa.)* Té la paraula el senyor Camps per a un torn en contra.

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Senyor President, senyores i senyors Diputats, estimem que obligar que el patronat de les fundacions sigui constituït per un mínim de set persones és exigir un nombre de membres excessivament elevat. El vigent reglament de fundacions culturals privades i entitats anàlogues, del 21 de juliol de 1972, permet que l'òrgan de govern i direcció de la fundació sigui unipersonal. En contra del que disposava el reglament abans esmentat, el Projecte de Llei enviat pel Govern de la Generalitat de Catalunya, que es debat ara, va disposar que les fundacions havién de ser regides per un patronat compost almenys per tres persones.

El text aprovat per la Comissió evita l'unipersonalisme. Si aquesta Llei obligués que totes les fundacions tinguessin almenys set patrons, a la pràctica els fundadors es trobarien en la greu dificultat de trobar set persones que volguessin ser membres del patronat, càrrecs que, com tothom sap, són gratuïts i que poden portar molts maldecaps.

Finalment no hem d'oblidar el gran nombre de petites fundacions existents a Catalunya que es mantenen gràcies a l'esforç d'uns pocs, uns poquíssims, patrons.

És per això que demanàriem a les senyores i senyors Diputats que votessin en contra de la proposta del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

(El senyor Ribó demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : Sí.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, retirem l'esmena número 8 perquè no sigui posada a votació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Bé, aleshores, tal com havia dit abans erròniament, ara sí que podrem passar a votar conjuntament l'apartat 3 de l'article 11, els apartats 4, 5 i 6 del

mateix article, la totalitat de l'article 12, la totalitat de l'article 13 —ja que l'esmena número 9 ha estat retirada—, i la totalitat de l'article 14 —ja que les esmenes números 10 i 11 han estat retirades—, tot això fins al final de l'article 14.

Els senyors Diputats, doncs, que estiguin d'acord amb la resta del que no ha estat aprovat encara de l'article 11 i amb els articles 12, 13 i 14 segons el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Els apartats 3, 4, 5 i 6 de l'article 11 i els articles 12, 13 i 14 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 15 en realitat tampoc no hi ha esmena en l'apartat primer, perquè el que es proposa en l'esmena número 12, del Partit Socialista Unificat, és l'addició d'un nou apartat, que seria l'apartat 1 bis. Per tant, també podem votar aquest primer apartat de l'article 15.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'apartat primer de l'article 15 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Hi ha ara l'esmena número 12, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa intercalar aquí un nou apartat, amb la numeració provisional 1 bis. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Valentín.

El Sr. VALENTÍN: Señor Presidente, señoras y señores Diputados, en esta enmienda se propone la incorporación de un nuevo apartado, el 1 bis, o la numeración que resultara de la numeración definitiva del texto en el caso que fuera aprobado, que diría: «El protectorat es compon d'un president i vuit vocals. Els vocals són nomenats quatre pel Parlament de Catalunya i quatre pel Consell Executiu. El President del protectorat és nomenat pel President de la Generalitat a proposta dels vocals. President i Vocals del protectorat seran persones de reconegut prestigi en els camps docent, cultural, artístic, benèfic-assistencial i similars.»

Como es sabido, señoras y señores Diputados, las fundaciones son personas jurídicas que necesariamente han de cumplir un interés público, que tienen una vocación de permanencia que sobrepasa la vida natural de los fundadores. Consecuentemente se impone establecer una vigilancia o control de sus órganos de gobierno en orden a que las actividades del ente colectivo se ajusten a los intereses públicos o generales señalados por el fundador, en acatamiento del mandato legal —en nuestro caso, sobre todo, por imperativo del artículo 5 del Dictamen que estamos examinando— y en general del espíritu que inspira el conjunto de sus preceptos.

Esas funciones se encomiendan a un órgano que en nuestro ordenamiento jurídico ha venido llamándose, tradicionalmente, protectorado. Este carácter del protectorado aparece claramente plasmado en el artículo 15 del Dictamen de la Comisión. Por ejemplo, con carácter general cuando en él se establece que las facultades necesarias para garantizar el cumplimiento cuidadoso de la voluntad de los fundadores en los términos de esta Ley, y con carácter ya más pormenorizado al establecer las funciones de llevar el registro de fundaciones; examinar los documentos anuales que les libran las fundaciones —según el

artículo 13—; la inspección de libros, documentos y actividades de la fundación; las advertencias a los órganos del Gobierno de la fundación, ejercicio de acciones judiciales de responsabilidad; la tramitación de expedientes de modificación de estatutos o de agregación, fusión o extinción; la suplencia de las facultades de los órganos de gobierno y destino de patrimonios, etc.

Como puede verse, el protectorado se configura acertadamente, opinamos, como una instancia de extraordinaria importancia que hubiera merecido, a juicio de este Grupo parlamentario, un tratamiento que, trascendiendo del plano meramente funcional, intentara un mínimo tratamiento orgánico, cual sería, al menos, definir en el texto de la Ley la composición del protectorado y no dejar todo este importantísimo aspecto remitido al reglamento que se preve en la Disposición Adicional. Creemos que hubiera valido la pena ser congruentes con lo que se afirma en la Exposición de Motivos, cuando se dice que esta ley, como ley de derecho privado, no ha de tener un reglamento general de ejecución, no obstante lo cual se establece la necesidad de reglamentar la organización del protectorado, etc.

Lo adecuado, entendemos, sería determinar en la Ley la composición del protectorado y dejar en último extremo al reglamento su organización funcional. Así se hace, por no mencionar sino dos normas muy significativas del ordenamiento jurídico del Estado en materia de fundaciones, en el Real Decreto del 14 de marzo de 1899 sobre fundaciones benéficas y en el Decreto del 21 de julio de 1972 sobre fundaciones culturales privadas. En estos textos se define y se regula —nosotros hemos sido tímidos al plantear la enmienda, puesto que nos limitamos simplemente a definir la composición, no la regulación—, decimos, en estos textos que acabamos de reseñar, el de 1899 y el de 1972, se regula el protectorado, en el propio texto —insistimos, en el propio texto de estos dos a que acabo de referirme—, no dejándolo a otro posterior. Y no se nos diga que estas dos normas que acabamos de citar son de carácter reglamentario y que lo que ahora debatimos es una ley. Claro que son reglamentos, pero reglamentos no *secundum legem*, porque me parecería abusivo decir que desarrollan la escueta referencia que hace el Código Civil a las fundaciones, sino *preter legem*, es decir, dictados en ausencia de ley anterior para llenar el vacío normativo y cumpliendo un objetivo que podría haberse alcanzado como ahora nosotros estamos haciendo elaborando una ley.

Establecida a nuestro entender la conveniencia de regular, al menos en el texto de la Ley, la composición del protectorado, se plantea ahora en el orden lógico de las ideas cuáles habrían de ser los criterios de composición del protectorado. Reconocemos que, llegados a este punto, la invocación de las normas homólogas del Estado no nos favorece. En ambos textos, de los antes citados, se hace radicar el protectorado en la Administración; bien en el Ministerio de la Gobernación, artículo 11 del Decreto de marzo del 99, o bien en el Ministerio de Educación y Ciencia, en el caso del Decreto de 1892 en su artículo 96.

No obstante creemos que existen razones de peso como para que nosotros ahora abordáramos la cuestión con una visión distinta. En primer lugar, hay razones históricas, y es que esas normas y otras semejantes se dictaron en un contexto

muy distinto al actual, o bien con unas Cortes estrictamente colegisladoras, es el caso del Decreto de 1899, sin las tendencias participativas y de cooperación recíproca de poderes que han desarrollado posteriormente la teoría del Estado y el Derecho Constitucional, o bien, además, como sería el caso del Decreto de 1972, en un contexto dictatorial, con unas Cortes no democráticas, como eran las Cortes franquistas, vigentes o establecidas a la sazón.

En segundo lugar —segunda razón, segundo argumento—, por la vocación innovadora, moderna y progresista que, en esta Ley, como en todas las que elaboráramos, debiera presidir las tareas de este Parlamento, superando inercias paralizantes y empobrecedoras.

Y, en tercer lugar, razones de ámbito normativo, porque a diferencia del ordenamiento estatal sobre fundaciones, fragmentario, con diversas normas para diferentes tipos de fundaciones, aquí y ahora estamos debatiendo y tratando de regular con carácter general la totalidad del fenómeno social del ejercicio del derecho ciudadano de fundación, reconocido en el artículo 34 de la Constitución, y en uso de la competencia a favor de la Generalitat, atribuida por el artículo 9, número 24, del Estatuto de Autonomía. Es decir, un tratamiento general, en cuanto tal, que, por tanto, merece soluciones nuevas, como podría ser —y lo decimos sin jactancia— la nuestra, la que proponemos en esta enmienda.

Atendidos todos estos argumentos, a nosotros nos ha parecido razonable proponer un protectorado con presencia paritaria de miembros designados por este Parlamento —no de su seno, se entiende, sino designados por este Parlamento— y por el Consell Executiu. Un presidente del protectorado designado por el President de la Generalitat a propuesta de los vocales del protectorado que proponemos, y una exigencia de reconocido prestigio de todas esas personas en los campos docentes: cultural, artístico, benéfico-asistencial y similares, recogiendo la mención que de estos campos se hace precisamente en el artículo 9, número 24, del Estatut d'Autonomia.

Con esta solución, Cataluña, entendemos, se pondría en línea de esa moderna concepción participativa y de cooperación entre los poderes públicos que cada vez se manifiesta con más fuerza al buscar respuestas progresistas y profundamente democráticas a realidades sociales importantes, superando posiciones administrativistas y, como sería el caso, por no citar sino los ejemplos más conocidos del campo de la información, no de posiciones administrativistas, sino de posiciones cooperadoras: el caso de los consejos de diverso tipo y de alcance respecto de los medios de comunicación social y en concreto, de la radio y de la televisión, de los cuales podemos encontrar precedentes y realidades vigentes tanto en el ordenamiento del Estado como en el propio ordenamiento de Cataluña.

Sería, pues, nuestro deseo, que este Parlamento reflexionara sobre todos estos argumentos y decidiera consecuentemente con ellos votar favorablemente nuestra enmienda.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? Té la paraula el Diputat senyor Camps.

El Sr. CAMPS I VALLEJO: Senyor President, senyors i senyores Diputats, el protectorat, en el Projecte que va enviar el Govern de la Generalitat és concebut com a un servei administratiu amb funcions concretes, quasi sempre de tramitació,

subjectes, en tot cas, a alçada administrativa i a recursos jurisdiccionals. La seva actuació és molt tècnica, i convé que sigui àgil, coses incompatibles amb la idea de l'esmena de crear una espècie de tribunal d'altura inadequat per a tractar les qüestions menudes, que seran les habituals del protectorat i pel caire assessor, intuïtiu, dels seus serveis. Crear l'esmentat servei seria més muntar una carcassa burocràtica, inútil i pertorbadora. Creiem, finalment, que seria crear una mena de confusió entre el poder legislatiu i l'executiu, cosa no pròpia d'una democràcia parlamentària.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 12 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, proposant l'addició d'un apartat 1 bis, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 12 ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció.

El punt 2 de l'article 15 comprèn diversos apartats, alguns dels quals sense esmenes, i altres amb esmenes presentades. Als apartats a) i b) no hi ha cap esmena. Passem, doncs, a votació, els apartats a) i b), ja que l'única esmena que hi havia ha estat retirada.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen en els apartats a) i b) del punt 2 de l'article 15, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Els apartats a) i b) del punt 2 de l'article 15 han quedat aprovats per la unanimitat dels presents.

Al punt c) hi ha una esmena, l'esmena núm. 14, del Grup Centrista. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA: Muy Ilustre señor Presidente, señoras Diputadas, señores Diputados, la finalidad de esta enmienda mantenida por el Grupo Centrista es muy simple: tiende a que, en el caso de que la práctica de la inspección de libros, documentos, etc., pueda suponer un registro, un registro de los locales de la fundación, no pudiera haber una cuestión, no se pudiera plantear una cuestión de conflicto de inconstitucionalidad con el artículo 18 de la Constitución, tal como quizá pudiera resultar del texto del Dictamen, tal como va en este momento.

Es más: la lectura del Dictamen emitido por el Consell Consultiu me parece todavía más una razón, toda vez que no es muy claro en esta materia, o, al menos, puede considerarse que no siempre mantiene una posición absolutamente uniforme, por la cual deberíamos nosotros, nuestro Grupo parlamentario Centrista, defender esta enmienda número 14. Porque no cabe duda de que, si a los efectos señalados hay que practicar, cuando lo considere necesario, el protectorado, la inspección de libros, de documentos y de las actividades de las fundaciones, esto puede conllevar una inspección dentro de un domicilio privado, como es el de una fundación, y en este sentido nosotros, en esta enmienda queríamos evitar cualquier cuestión que se pudiera plantear de inconstitucionalidad en relación a este Dictamen.

Sin embargo, nosotros consideraríamos, tal como esperamos que se haga, que pudiera haber la oportunidad de reflexio-

nar sobre alguna proposta de caràcter transaccional que a este punt pudiera indicarse por algun Grupo.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. És que hi ha, realment, alguna proposta transaccional? El Diputat senyor Ferran Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I VALLEJO (*de l'escó estant*) : Bé, nosaltres proposàriem un text que diria : «En el cas que, per exercir l'esmentat dret i deure calgués entrar en els domicilis o locals de les fundacions, caldrà fer-ho d'acord amb les prescripcions legals.»

El Sr. PRESIDENT : Els altres Grups parlamentaris estarien d'acord que s'admeti a tràmit aquesta esmena transaccional? El Grup parlamentari Centrista retiraria la seva esmena? (*El Sr. Capdevila assenteix.*) I tots els Grups parlamentaris hi estan d'acord? (*Pausa.*)

Sí? No hi ha objecció. Per tant, s'admet a tràmit aquesta esmena transaccional que substitueix l'esmena número 14 del Grup Centrista, al punt c).

El senyor Ferran Camps desitja defensar-la? (*Pausa.*)

El Sr. CAMPS I VALLEJO (*de l'escó estant*) : No, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : No hi ha tampoc cap torn en contra? Bé, aleshores, acabat el debat sobre el punt c), continuarem el debat sobre els altres punts d'aquest article. Al punt d) hi ha una esmena —la número 15— del Grup parlamentari de Centristes; una esmena de supressió.

El Sr. LUNA (*de l'escó estant*) : Señor Presidente, la razón de esta supresión era porque se consideraba innecesario. Toda vez, sin embargo, que las leyes conviene a veces que sean pedagógicas, y, en este sentido educativo del texto de la ley, retiraríamos esta enmienda.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : L'esmena número 15 queda retirada i als apartats e) i f), no hi ha cap esmena. A l'apartat g) hi havia un vot particular —número 16— que entenc que ha quedat substituït per una esmena tècnica presentada conjuntament per tots els Grups parlamentaris. Per tant, doncs, el vot particular número 16 queda també retirat, i hi ha només aquesta esmena tècnica, a la qual donarem lectura, que fa que el text de l'apartat g) quedi de la forma següent : «Suplir les facultats dels òrgans de govern de les fundacions en tot allò que excedeixi les que els corresponguin segons aquesta llei i els estatuts, particularment per deixar constituïdes les noves fundacions, i decidir sobre la destinació dels patrimonis quan no serà legalment possible, etc.»

Amb això ja no hi ha cap més esmena a l'article 15, i en aquestes condicions, podem passar a votació l'esmena transaccional, en el punt c), que jo demanaria que es lliurés a la presidència per escrit.

(*L'l. Diputat Sr. Camps i Vallejo lliura l'esmena a la Mesa.*)

Gràcies.

Els senyors Diputats desitgen que se'n doni lectura novament, o no cal? (*Pausa.*) Bé, aleshores, votem separatament aquest punt c)? Ningú no desitja, ningú no demana votació separada? Aleshores podríem votar conjuntament tota la resta de l'article, és a dir els punts c), d), e), f) i g), entenent que el g) d'acord amb l'esmena tècnica presentada per tots els Grups parlamentaris.

A l'article 16 tampoc no hi ha res, en efecte, i tampoc no hi ha res a la Disposició Addicional, de manera que podem votar, doncs, la resta de l'article 15, l'article 16 i la Disposició Addicional.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Els punts c), d), e), f) i g) de l'apartat 2 de l'article 15, amb les modificacions de l'esmena transaccional respecte al punt c) i de l'esmena tècnica respecte al punt g), i també l'article 16 i la Disposició Addicional han quedat aprovats per la unanimitat dels presents.

Passem, ara, a la Disposició Transitòria Primera. A l'apartat 1 hi ha una esmena, la número 17, de modificació, del Grup Centrista. El senyor Luna té la paraula per a defensar-la.

El Sr. LUNA : Muy Honorable señor Presidente, señoras y señores Diputados, el texto del Dictamen indica en esta Disposición Transitoria Primera, apartado primero, que las fundaciones, en el plazo de seis meses, tendrán que adaptar sus estatutos a la nueva Ley y asimismo remitirlos al Registro de Fundaciones. Nuestra enmienda va en el sentido de modificar el plazo de los seis meses por un plazo más largo, hasta llegar al de doce meses, y la única razón es una razón práctica. Para muchas fundaciones, evidentemente, será posible modificar los estatutos, adaptarlos a la Ley y remitirlos al Registro de Fundaciones en un plazo incluso más corto que el de seis meses. Sin embargo, para otras, para fundaciones importantes, será quizá difícil por su complejidad modificar los estatutos y adaptarlos en un plazo de seis meses, y es por esta razón, en atención a esas fundaciones que puedan tener una mayor complejidad y una mayor dificultad, el que se amplie este plazo de seis meses propuesto en el texto del Dictamen a un plazo mayor de doce meses.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? (*Pausa.*) No hi ha torn en contra.

Bé, a l'apartat 2 hi ha dues esmenes, l'esmena número 18, del Grup parlamentari de Centristes, i l'esmena número 19, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar l'esmena del Grup de Centristes, té la paraula el senyor Luna.

El Sr. LUNA : Muy Honorable señor Presidente, la enmienda del Grupo Centrista, número 18, tiene por objeto —digámoslo así— el superar una situación que se presenta en el texto del Dictamen, que parece un tanto sorprendente. En efecto, cuando hay un conflicto de pareceres acerca de la aplicación de la Ley, entre una fundación y el protectorado —protectorado que ordinariamente está adscrito como función a una Conselleria determinada de la Generalitat—, se dice, cuando haya este conflicto de pareceres, decidirá el Conseller, y, claro, que decida el Conseller en una cosa que el propio Conseller discute con una fundación parece aquéllo de que el Conseller sea a la vez parte y juez de la decisión. En este sentido, como esto nos parece no muy adecuado desde el punto de vista jurídico, desde el punto de vista de la seguridad —cuando dos discuten no debe decidir uno—, nosotros proponíamos que fueran los tribunales quienes resolviesen este conflicto.

De todas maneras, señor Presidente, habida cuenta de que hay una enmienda posterior, presentada por otro Grupo parlamentario, enmienda que también ha planteado este mismo problema de ser el Conseller juez y parte en la decisión, que asimismo aleja la decisión del Conseller y la eleva a un órgano de la Generalidad de mayor entidad, y, por otra parte, tiene la ventaja práctica de que consiente agotar una vía administrativa, nosotros, oído en su caso el mantenimiento de la enmienda que hay sobre este punto, retiraríamos la nuestra, señor Presidente, en el caso de que se presentase la enmienda número 19.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a defensar l'esmena número 19, té la paraula el senyor Valentín.

El Sr. VALENTIN : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, muy brevemente porque de alguna manera el Diputado que me ha precedido en el uso de la palabra ya ha insinuado cual puede ser la línea de defensa de esta enmienda. En la redacción actual del texto del Dictamen que estamos debatiendo, se dice, en la Disposición Transitoria Primera, apartado segundo : «La manca d'acord entre el protectorat i una fundació sobre la subjecció a aquesta Llei serà resolta pel Conseller competent de la Generalitat», y el Grupo parlamentario que represento propone : «La falta d'acord entre el protectorat i una fundació sobre la subjecció a aquesta Llei serà resolta pel Consell Executiu de la Generalitat».

Nosotros pensamos que hay dos argumentos para defender esta enmienda : en primer lugar, que de alguna manera entendemos que el apartado segundo de la Disposición Transitoria Primera, tal como se propone en el Dictamen de la Comisión, contiene una cierta petición de principio, en la medida que habla del «Conseller competent», cuando, en el artículo 15, y más como ha quedado después de la votación de esta Cámara, no se dice en absoluto donde radica el protectorado, se dice únicamente «el protectorado de la Generalitat», pero no se dice si es en una Conselleria concreta, si es en otro tipo de organismo, si es en el Consell Executiu considerado en su conjunto. Pero en fin, este no sería el argumento esencial, el argumento esencial, en nuestra opinión, sería la conveniencia de buscar una instancia administrativa que no fuera precisamente el «Conseller competent», como parece insinuarse en esta Ley que ha de ser el que en cada caso concreto, según la naturaleza de la fundación, asuma el protectorado. Y esta instancia administrativa nos parece que es obviamente lógico que se admita, que se incluyera en el texto de la Ley el Consell Executiu de la Generalitat. Por esta razón de distanciamiento entre el Conseller, que es en cierto modo el protectorado, y el que resuelve un eventual desacuerdo entre el protectorado y la propia fundación, nosotros entendemos que sería una mejora técnica importante, e incluso estaría cargada de razones lógicas para votarlo así; que se aceptara nuestra enmienda y se substituyera que la instancia de resolución de los desacuerdos entre el protectorado y la fundación no fuera un Conseller en concreto, que puede ser, como antes se ha dicho en esta tribuna, parte y juez al mismo tiempo, sino por el Consell Executiu de la Generalitat.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? Té la paraula el Diputat senyor Ferran Camps.

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest tema de la manca d'acord entre el

patronat d'una fundació i el protectorat de la Generalitat creiem que és un tema important, però no tant com per fer-hi intervenir el Govern de la Generalitat de Catalunya. Si segons aquesta Llei el protectorat de la Generalitat de Catalunya l'ostentés un Conseller de la Generalitat, d'igual manera que la legislació actualment vigent a tot l'Estat espanyol atribueix el protectorat a diferents Ministres, el de Cultura, el d'Educació, el de Sanitat, etc., i no pas al Consell de Ministres, atribuir aquesta qüestió a la competència del Consell Executiu de la Generalitat resulta totalment excessiu, en la nostra opinió. Allò correcte és que el Conseller que ostenti el protectorat sobre les fundacions dicti la resolució escaient, ja que la competència per a tota la resta de qüestions d'aquesta Llei es concedeix al Conseller competent, i que contra la resolució del Conseller competent hi càpiga el recurs contenciós administratiu.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Queda encara a l'apartat 3 d'aquesta Disposició Transitòria una altra esmena, l'esmena número 20, del Grup de Centristes. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Muy Honorable señor Presidente, nuestra enmienda número 20 solicita la supresión del apartado tercero de la Disposición Transitoria Primera, cuando dice «el precepto del punto 2 del artículo 9 entrará en vigor inmediatamente», y sobre todo porque dice : «quedan sin efecto, desde este momento, las disposiciones de los estatutos de las fundaciones que se opondan».

La razón de esta enmienda mantenida en Ponencia, mantenida en Comisión y hoy vuelta a traer al Pleno de la Cámara, es la duda que abriga nuestro Grupo parlamentario en cuanto a la constitucionalidad del precepto enmendado. En efecto, como saben muy bien los señores y señoras Diputados, el derecho de fundación es un derecho fundamental de los ciudadanos según dice el artículo 34 de la Constitución y nos recuerda el preámbulo todavía no votado de este Proyecto. Por otra parte, dentro de las normas constitucionales, se determina en el artículo 9.3 de la Constitución que el Estado asegura la irretroactividad de las disposiciones sancionadoras, no favorables o restrictivas de los derechos individuales. Es cierto que los derechos individuales, la expresión «derechos individuales», es una expresión imprecisa, son los derechos del individuo, ¿cuáles derechos del individuo?, todos los derechos del individuo; lo que sí ciertamente parece que al menos son los derechos del individuo que son considerados por la propia Constitución como fundamentales.

En este sentido nos podríamos encontrar en la siguiente situación : una persona lleva a cabo una fundación en el año 1980, de acuerdo con lo que dice el artículo 34 de la Constitución y de acuerdo con las leyes. Ahora viene una ley nueva que determina una cierta finalidad de los bienes, después de la extinción de la fundación, y luego se dice : «este precepto, relativo a la finalidad de los bienes, una vez extinguida la fundación, entrará en vigor inmediatamente, de modo, además, que quedan sin efecto los estatutos que se hubieran redactado con arreglo a la legislación anterior», legislación anterior que, por otra parte, tenía su apoyo en el artículo 34 de la Constitución. Es decir que como consecuencia de esta argumentación resulta que si el derecho de fundación es un derecho fundamen-

tal y esta Disposición Transitoria Primera en su apartado 3 dicta una regla que determina una Disposición con carácter retroactivo, restrictiva de los derechos individuales, un derecho individualmente contemplado como fundamental en el artículo 9.3 de la Constitución, es evidente que las dudas que mi Grupo abriga acerca de la constitucionalidad de este precepto son francamente razonables, por lo que nosotros solicitamos que se suprima del texto del Dictamen este apartado 3 de la Disposición Transitoria Primera.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Ferran Camps.

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest apartat tercer de la Disposició Transitòria Primera no és substancial, ja que la norma principal va establerta a l'article 9, apartat segon, d'aquesta Llei, que diu : «La previsió de la destinació dels béns sobrants, en cas d'extinció de la fundació, només podrà fer-se a favor d'altres fundacions, d'entitats públiques o d'entitats privades sense ànim de lucre i amb finalitats anàlogues. Si els estatuts no la preveïessin, correspondrà al protectorat de decidir-la dintre dels límits assenyalats».

La intenció del Projecte de Llei és que no es pot deixar a la lliure voluntat del fundador la destinació dels béns en cas d'extinció de la fundació, car per aquest procediment podríem entrar novament en el circuit privat aquells béns que en ús de la llibèrrima voluntat dels fundadors van ser destinats per sempre a finalitats d'interès general. La finalitat d'aquesta Disposició Transitòria Primera, apartat tercer, es limita a prevenir el que en període d'adaptació dels estatuts a aquesta Llei es pugui burlar el precepte de l'article 9.2, considerat com a bàsic i essencial en la regulació de les fundacions, i que, abans de fer l'adaptació dels estatuts a aquesta Llei el patronat decidís dissoldre la fundació i fer passar a mans privades els béns objecte de la dotació o capital fundacional.

Com vostès saben molt bé, va ser el Grup de Convergència i Unió el que va sol·licitar el Dictamen del Consell Consultiu, i aquest no va apreciar en cap moment motiu d'anticonstitucionalitat en aquesta Disposició Transitòria Primera. És per això que nosaltres no som partidaris de la supressió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a votació la Disposició Transitòria Primera, separatament cada un dels apartats, ja que a tots ells hi ha esmenes.

Comencem, doncs, per la votació de l'esmena número 17 del Grup parlamentari de Centristes, a l'apartat número 1.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat acceptada per 57 vots a favor, 39 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació l'esmena número 19 a l'apartat 2 d'aquesta mateixa Disposició Transitòria Primera.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 62 vots a favor, 35 en

contra i cap abstenció.

I, finalment, passem a votació l'esmena número 20 a l'apartat 3 d'aquesta Disposició Transitòria Primera.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció.

Ens queda ara, doncs, per votar, l'apartat 3 del text del Dictamen.

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*) : ...resten tres qüestions a votar en aquest llei llevat que el Grup de Centristes...

El Sr. PRESIDENT : Per a això caldria que el Grup que havia presentat l'esmena estigués d'acord a votar conjuntament, perquè, en realitat, no seria procedent, des d'un punt de vista general, no?

Senyor Capdevila?

El Sr. CAPDEVILA (*de l'escó estant*) : Resta per votar la Disposició Transitòria Segona, encara.

El Sr. PRESIDENT : És que el Grup Centrista estaria d'acord que es votés conjuntament el Dictamen a l'apartat 3 de la Disposició Transitòria Primera i la Disposició Transitòria Segona?

El Sr. CAPDEVILA : No, demanariem votacions separades, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'apartat 3 de la Disposició Transitòria Primera, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen de l'apartat 3 de la Disposició Transitòria Primera ha estat aprovat per 92 a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Ens queda ara per votar la Disposició Transitòria Segona, sobre la qual no hi ha cap esmena, i l'Exposició de Motius, a la qual tampoc no hi ha cap esmena, i el Títol. S'entén que tant per a l'Exposició de Motius com per al Títol, votarem el text corregit, tal com van ser publicades les correccions en el *Butlletí* del Parlament número 51.

Els senyors Diputats, doncs, que estiguin d'acord amb la Disposició Transitòria Segona, amb l'Exposició de Motius i amb el Títol, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La Disposició Transitòria Segona, l'Exposició de Motius i el Títol de la Llei han quedat aprovats per unanimitat.

Amb aquesta votació ha quedat aprovada la totalitat de la Llei de Fundacions Privades.

Per a explicació de vot?

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*) : Per a explicació de vot.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Casares, en nom del Grup Socialista, per a explicació de vot.

El Sr. CASARES : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, en nom del Grup Socialista he de fer constar en aquest tràmit d'explicació de vot, que nosaltres hem donat el nostre suport al text final d'aquesta Llei com a culminació

lògica de l'actitud que havíem pres des del començament del seu tràmit parlamentari.

Per la nostra banda, com també per tots els altres Grups, segons ens sembla, es va rebre amb satisfacció el Projecte de Llei de l'Honorable senyor Conseller Adjunt a la Presidència. I havia de ser així perquè nosaltres, en el nostre programa de govern per a les eleccions a aquest Parlament, ja havíem previst d'una manera bastant concreta i detallada que caldria promulgar una llei de fundacions. Ens preocupava, no solament l'estímul a noves fundacions, sinó també la possibilitat de control de moltes fundacions actualment existents i que en alguna mesura han acabat desvirtuant les finalitats previstes pels seus fundadors.

El Projecte de Llei ens permetia realitzar un propòsit que nosaltres també teníem en cartera, amb la particularitat que l'instrument o el vehicle que se'ns va proporcionar era un bon instrument. És un deure reconèixer això i ho faig ben explícitament. Segons el nostre parer es tractava d'un text molt madur, que revelava un gran coneixement de la matèria, molt ben resolt tècnicament i, sobretot, molt sensible a les necessitats polítiques del moment.

Això no vol dir, evidentment, que no fos millorable, i això és el que nosaltres, i tots els Grups, sense posicionaments polítics massa remarcables, vàrem intentar de fer a fi de perfeccionar el Projecte. Em penso que ni per a nosaltres ni per a cap altre Grup es tractava d'enfrontar-se amb un Projecte que arribava a una alta cota satisfactòria. El cas és que la gran majoria de les esmenes que es van presentar eren de naturalesa més tècnica o tècnico-jurídica que d'altra mena. L'única tendència, si es vol dir així, que es revelava, en tot cas, era que hi havia unes opcions més inclinades a la màxima liberalització o autonomia de les fundacions —valguin aquestes expressions— del Grup de Centristes, que va mantenir fins a l'últim moment —avui no les ha mantingut en gran part— el paquet més important d'esmenes al Projecte de Llei.

Des del nostre punt de vista, en canvi, el que calia era preservar el text del Projecte en tot allò que tenia de mecanismes que asseguraven la possibilitat d'exercir des del poder polític una adequada tutela sobre la correcció d'intencions dels fundadors, sobretot pel cas que aquestes intencions no s'adeqüessin al que és la naturalesa específica de la institució. Cal tenir present que la Llei que hem aprovat ens deslliga de l'ordenament jurídic actual a tot l'Estat espanyol sobre fundacions, que des de l'any 1972 es caracteritza per una forta pressió intervencionista que es podia entendre, i que de fet actuava de vegades, com a dissuasora de moltes iniciatives privades. Però per això mateix no es podia ni s'havia d'imprimir un fort moviment pendular, caient en l'extrem contrari. Si s'hagués fet així la dissuasió vindria, tard o d'hora, per un camí pitjor: pel desprestigi de les mateixes fundacions en tant que institucions.

Anàvem, doncs, a substituir un tractament legal, exageradament intervencionista, per un tractament legal respectuós, respectuós, sí, amb la voluntat del fundador, però vigilant pel que fa a la desnaturalització de la fundació. I, a més a més, anàvem a fer i crec que, per tant, hem fet ja, una llei entenedora, una llei abastable —conté només setze articles—, que substituïa una trama legal que molt encertadament Josep Maria Vilaseca, aquest gran jurista, va qualificar com un «enorme buit dins d'una frondositat exorbitant».

Amb aquest instrument i amb aquests propòsits es comprèn que la tasca de la Ponència fos molt fructífera. Moltes esmenes van ser unànimement recomanades; cada Grup va fer-hi aportacions valuoses. Quant al nostre Grup, puc dir que va fer aportacions de millora tècnica, a més d'alguna que pot considerar-se rellevant, com és la d'haver allunyat un cert excés de formulisme que feia obligatòria la denominació «catalana» afegida a continuació de fundacions privades, cosa que hauria pogut allunyar algunes fundacions de l'òrbita institucional de la Generalitat, que és, justament, l'objectiu bàsic que hem de perseguir. És veritat que en el tràmit de Comissió es va produir una discrepància en la posició del Grup parlamentari de Convergència i Unió, que va abandonar dos punts del Projecte de Llei a benefici de les posicions centristes, i per això nosaltres vàrem optar per mantenir el Projecte amb dos vots particulars, que avui hem defensat, que hem posat a votació i, malauradament, no han resultat favorables. Però això, senyores i senyors Diputats, no treu que nosaltres donem la nostra plena adhesió al resultat final d'aquest procés legislatiu.

La Llei, ens sembla, s'ha mantingut en el seu punt just, quan el tema n'és polèmic i n'és substantiu, és a dir, en allò que es refereix a la funció tutelar del Protectorat. Em penso que la incorporació de les esmenes centristes que avui han estat retirades, malgrat estar guiades per la voluntat clara d'evitar un excessiu intervencionisme que frenés la iniciativa privada, hauria desplaçat les fundacions a l'extrem oposat d'on ara es troben. Calia reduir el protectorat als seus justos límits però no fins a l'extrem de fer-lo inoperant. Hem fet, doncs, una llei de fundacions. No és, diuen ja per endavant alguns comentaris, una llei important. Això no se sap mai, sobretot si una cosa es fa ben feta. El que és segur és que hem fet una llei útil, necessària i molt ajustada a les necessitats del moment, que eren exactament aquestes: desenvolupar les competències estatutàries i estimular la creació de fundacions veritables, és a dir, amb plena garantia que ningú no les farà servir per a finalitats inconfessables. Ara, el que cal és que la gent —la gent que pot, evidentment— se senti degudament motivada, perquè això és com la crida a les mobilitzacions: ja pots mobilitzar si la gent no es vol moure. En tot cas, nosaltres hi hem fet el que hem pogut.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot?

El Sr. VICENS: El Diputat senyor Casas-Salat en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el Diputat senyor Casas-Salat en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. CASAS SALAT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument perquè sentin en aquest hemicycle avui la veu d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Com deuen haver observat els il·lustres companys, nosaltres no hem intervingut en cap dels torns que hi ha hagut d'esmenes. I això no vol dir que no n'haguéssim presentat al seu moment, perquè, com saben vostès molt bé, aquesta Llei es va fer a iniciativa del Consell Executiu de la Generalitat, el qual, fent ús del privilegi que li dona, i de la competència exclusiva que té, l'article 9, apartat 24, va exercitar el seu dret i va trametre a aquesta Cambra un projecte de llei que va ser admès a tràmit. Es va obrir un període d'esmenes, Esquerra Republicana va presentar les seves i es va designar una ponèn-

cia. Ara bé, ens vam trobar, com deia el meu il·lustre predecessor en la paraula, que aquesta Llei realment estava ben feta. O sigui, que ens trobàvem davant d'un instrument que tant de bo tots ens els trobéssim sempre iguals. Era una llei sobre la qual es podia treballar, i era operativa en tots els aspectes. I això va fer que la ponència pogués avançar cada vegada més, i cada vegada més buscant punts de transacció i punts de suport.

Els puc dir, doncs, que totes les esmenes que havíem presentat nosaltres, els d'Esquerra Republicana de Catalunya, deixant a part les que avui han sortit amb caràcter transaccional, que nosaltres també hem subscrit, van ser completament assimilades dintre del dictamen de la ponència.

En primer lloc, nosaltres teníem una esmena a l'article primer, en la qual dèiem que s'havia de donar possibilitat a les persones jurídiques perquè aquestes també tinguessin el privilegi o tinguessin el dret de poder fundar, o sigui, d'exercir el dret de fundació. És una cosa que ha quedat perfectament reflectida.

D'una altra banda, teníem dues esmenes que feien referència a l'article 16 i a la Disposició Transitòria Primera, apartat segon, en el qual es feia referència a les relacions entre el protectorat i la fundació. També han quedat completament assimilades i perfectament perfeccionades dintre la legislació.

I a l'últim teníem un article, 15 bis, en el qual nosaltres volíem explicar com havia d'estar constituït el protectorat, i que vam retirar perquè vam comprendre que la cosa, amb molt bon sentit, quedava recollida ja en l'Exposició de Motius, en la qual se'ns diu que la Llei de Fundacions Privades és una llei de caràcter privat i, en conseqüència, que no necessita reglament, però que en les disposicions transitòries ja es preveu aquesta possibilitat. O sigui, que, de fet, podem dir que tots els nostres criteris quedaven subsumits perfectament. I aquesta és l'explicació, senyores i senyors Diputats, per què no m'han sentit la veu abans a mi ni he tingut intervencions fora la de votar en aquesta Cambra.

També voldria fer una petita consideració. I és dir-los, potser abundant en el criteri d'allò que ha dit el company Casares, que som davant d'una llei important. Jo crec que sí, que es tracta d'una llei important. I també es tracta d'una mobilització, com ha dit ell, perquè pot canalitzar una quantitat d'estalvi, una quantitat de diner que altrament qui sap on aniria a parar. I, a més a més, també és important perquè ajuda a estructurar, ajuda a bastir aquesta estructura legislativa que hem de fer tots nosaltres perquè Catalunya tingui una forma jurídica corresponent i perfecta. A més a més, ens trobem que és una llei que té una gran tradició. Jo diria que Catalunya és una terra en què la cosa fundacional té tradició. Curiosament, encara que el dret de fundació no estigui previst ni en el Dret romà ni en el Dret germànic en els seus orígens, i que sigui una construcció del Dret canònic, no hem d'oblidar que el Dret canònic va influir de forma molt beneficiosa en totes les nostres institucions. I així, per exemple, ens trobem amb l'herència de confiança, o sigui, previst en els articles 118 i següents de la compilació de dret foral, en el qual ens trobem amb una vertadera fidúcia, que és una forma ja també de fer confiança a una persona perquè disposi d'una herència. Aquest dret que va elaborar el Dret canònic potser va vessar, pot ser es va expandir massa, i ens trobem amb una reacció de la Revolució Francesa que ens el retalla, donant gran part i gran vida a la

cosa de caire individual, a la cosa individualista. I el Codi napoleònic fa ressaltar aquest aspecte. Això explica el perquè el Dret estatal espanyol, partint de les bases aquestes del Codi napoleònic, hagi tingut durant molt temps una gran barreja quan fa referència a fundacions. En canvi, jo crec que avui hem fet un instrument que serveix per a totes les institucions catalanes, i a la vegada ens hem separat del tronc, podríem dir, del Dret estatal, cosa que és molt important segons la meua manera de veure.

Podria estendre'm en moltes consideracions. Podria dir-los que això és una cosa que era necessària i que era útil. Però jo acabaria dient que crec que -i ho repeteixo una vegada més- avui aquesta Cambra ha complert el seu deure i, a més a més, amb plena satisfacció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? *(Pausa.)* El senyor Luna, en nom del Grup de Centristes.

El Sr. LUNA: Muchas gracias; muy amable, muy Honorable señor Presidente. Señoras Diputadas, señores Diputados, para consumir un breve turno de explicación de voto y para manifestar, en primer lugar, la satisfacción de mi Grupo parlamentario ante la aprobación de esta Ley, la primera ley de derecho privado que, en ejercicio de su potestad legislativa, dicta este Parlamento de Cataluña.

El proyecto gubernativo que llegó a la Ponencia y a la Comisión era un texto de una gran altura técnica, un texto de una gran altura técnica y además muy adaptado a la realidad circundante de Cataluña. Eso consintió que el trabajo de la Ponencia, que el trabajo de la Comisión, que en gran parte también hoy el trabajo de la Cámara haya sido sobre todo de orden técnico más que político. Y esta incidencia, sobre todo técnica, se puso muy de relieve en los largos debates de la Ponencia y de la Comisión.

Si alguna motivación política es la que ha movido a nuestro Grupo parlamentario en la presentación de numerosas enmiendas, algunas de las cuales traídas hoy aquí y otras retiradas en parte, esta ha sido la preocupación de que se creen muchas fundaciones en Cataluña. Nosotros considerábamos que esta Ley había de ser un motor de la creación de fundaciones. No en ningún sentido algo que pudiera retraer a los posibles fundadores, y creo que con el equilibrio de esta Ley se ha logrado perfectamente. En este sentido tanto el Gobierno, presentando el Proyecto de Ley de tanta altura técnica, tanto las discusiones de la Comisión, que, insisto, fueron más técnicas que políticas, y últimamente nuestro debate de hoy para aprobar esta Ley, que espero que sea el fomento de más fundaciones todavía en Cataluña..., creo que es un motivo de satisfacción y de felicitación para todos los Grupos de este Parlamento.

Muchas gracias, señor Presidente

El Sr. PRESIDENT: Una altra explicació de vot? *(Pausa.)* El Diputat senyor Ferran Camps, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. CAMPS I VALLEJO: Senyor President, senyores i senyors Diputats, em fa l'efecte que la nostra explicació de vot ha de ser molt curta i sobretot més després d'una sèrie d'explicacions que han donat els Grups que m'han precedit en l'ús de la paraula.

Ja fa algun temps una Il·lustre Diputada dels bancs de l'oposició va fer un elogi públic de la qualitat jurídica d'aquest text,

elogi que ha estat repetit a bastament i que fa innecessari que jo em convertís a fer-ne la propaganda. De totes maneres, al marge que puguem estar satisfets i contents del text que avui hem aprovat, em fa l'efecte que també és important que nosaltres haguem discutit profundament, s'hagin format tota classe de majories per a la votació d'aquest, i nosaltres creiem, finalment, que el que és important, sense falsa modèstia —el Grup parlamentari que dóna suport al Govern de la Generalitat—, és que el Projecte hagi estat aprovat en els seus trets característics i fonamentals, i el que té de modificat són millores, millores que nosaltres agraïm als altres Grups parlamentaris. Nosaltres pensem que ens hem estalviat avui aquí aquell espectacle que algunes vegades es dóna en la Cambra quan es discuteix la paternitat o si era millor això, o si era millor allò, o si s'aprova d'aquesta manera o de l'altra. El manteniment en el Ple d'esmenes i vots particulars fa que hi hagi un debat però que es precisin les actuacions de tots i cadascun dels Grups. Nosaltres també estem satisfets d'haver demanat al seu moment, catorze Diputats del nostre Grup parlamentari, un dictamen del Consell Consultiu, que aquest dictamen emès a principis de desembre darrer fos un estudi aprofundit, una magnífica anàlisi jurídica que ens ha estat útil i alliçonadora, i que nosaltres hem mencionat alguna vegada.

No cal, doncs, que ara continuem explicant-ho tot. Les característiques de la Llei són ja exposades, ja són clares. Nosaltres creiem que ha quedat molt a bastament aclarit que aquesta no és una llei intervencionista. Nosaltres creiem que s'ha de seguir aquell principi de Voltaire que deia que *la liberté consiste à ne défendre que la loi*. Nosaltres hem d'aconseguir això, i amb aquesta nova llei ens fa l'efecte que ho hem aconseguit i que, per tant, aleshores es podrà acomplir allò que diu l'Exposició de Motius de la Llei, que parla de la possibilitat que hi hagi un sistema que dugui a la creació de fundacions, a fundacions d'interès general, amb aquella adequada limitació quant a la fiscalització, i que les fundacions, que tant s'adaptin al tarannà del nostre caràcter, siguin freqüents, abundoses i importants.

Hem aconseguit una cosa important: fer la primera llei de fundacions de l'Estat espanyol. Recordin totes les senyores i senyors Diputats que fins ara, no existia cap llei de fundacions a l'Estat espanyol, sinó que hi havia un bé de Déu de legislació, molt sovint desfasada i fragmentària, algunes mostres de la qual eren reials decrets i instruccions del segle passat, que les fundacions estaven classificades en una sèrie de grups i que molt sovint la gent, quan parlava de fundacions, pensava en qüestions benèfic-assistencials.

Nosaltres, per contra, avui dia fem una llei única, la primera llei, una llei moderna, adequada a les circumstàncies i que mira a tot tipus de fundacions, sense divisions. Per tant, tenim una llei de caràcter unitari i que comprèn tot tipus. De totes maneres, nosaltres, com deuen haver comprovat, tampoc no hem volgut que en cap moment les fundacions servissin per al frau fiscal, per a amagar qualsevol mena de frau fiscal, sinó que creiem que s'ha de respectar la legislació fiscal sobre la matèria, que s'ha d'adaptar a les fundacions, és a dir, que les fundacions respectin sempre això, però sense que en cap moment no hi hagi cap mena d'actuació que pogués tenir un caràcter desfigurador de les fundacions.

Per tots aquests motius, nosaltres hem votat com hem votat

i hem de manifestar de nou la nostra satisfacció. Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, interromprem la sessió durant quinze minuts i la reprendrem exactament a les vuit del vespre. Se suspèn la sessió.

(Són tres quarts de vuit. La sessió es reprèn a un quart menys quatre minuts de nou. La I. Sra. Vice-Presidenta Primera substitueix el M. H. Sr. President.)

Discussió i votació del Dictamen sobre el Projecte de Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Es reprèn la sessió. Passem ara al segon punt de l'ordre del dia, que és la discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre la Zona Volcànica de la Garrotxa, de les esmenes reservades per a defensar en el Ple i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

D'acord amb l'article 62, s'ha dispensat del termini de dos dies en la publicació de les esmenes subsegüents al Dictamen perquè poguessin ser debatudes precisament en aquest Ple. És que algun membre del Govern vol presentar el Projecte de Llei? (Pausa.) Té la paraula el Conseller de Política Territorial, senyor Cullell.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Senyora Presidenta, senyors i senyores Diputats, presentem aquí el Projecte de Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa, que ha tingut un procés llarg en aquesta Cambra, perquè, si no m'equivoco, va tenir entrada, aproximadament, al desembre de l'any 1981. Aquest procés llarg ha estat degut, en part, també als dubtes que el Grup que dóna suport al Govern, el de Convergència i Unió, va poder tenir sobre la possible constitucionalitat del Projecte de Llei tal com sortia de la Comissió, i el pas d'aquest Projecte de Llei al Consell Consultiu.

El fet és que avui, aquí, els presentem aquest Projecte de Llei que creiem que dóna resposta a una problemàtica certa, si volen vostès localitzada a efectes geogràfics, però extensiva a tot Catalunya per tal com és una d'aquestes lleis que, al nostre entendre, defensen d'una manera clara el que és el patrimoni nacional.

Catalunya compta, a Olot i a la zona de la Garrotxa, amb un patrimoni excepcionalment important des del punt de vista científic i paisatgístic, per les seves rares condicions geomorfològiques, botàniques, climàtiques, etc.

Investigadors d'arreu la consideren el paisatge volcànic més ben conservat de la Península Ibèrica, i una àrea de recerca única a Europa, tant per a estudis vulcanològics quaternaris com per la possibilitat que ofereix de seguir la transició climàtica, atlàntica, sud-mediterrània i mediterrània en un espai extraordinàriament reduït, a través de la seva vegetació exuberant.

Tot això fa que considerem la zona com un patrimoni de Catalunya que cal conservar en tota la seva integritat i sense que pugui sofrir cap més destrucció. I aquest és l'objecte de la Llei present, d'aquest avantprojecte, en aquests moments: sotmetre urgentment la zona volcànica de la Garrotxa a un règim de protecció específic, ja que l'Estatut ens atorga competència ex-

clusiva en la regulació dels espais naturals protegibles. Amb la finalitat d'atendre la conservació de la seva flora, de la seva constitució geomorfològica i de la seva bellesa, es declara paratge natural d'interès nacional la zona volcànica de la Garrotxa, i una àrea al seu interior és declarada reserva integral d'interès geobotànic, per evitar-hi qualsevol acció destructiva o desfiguradora. Es delimiten les dues àrees tot respectant els catàlegs de protecció existents que han complert la seva missió, però que ara ja no són suficients, i s'esmenten els toponímics gairebé mitològics de la Fageda de'n Jordà, el volcà de Santa Margarida, el Croscat, el Rocanegra, etc. S'especifica el règim del sòl, preveient que els usos permesos en cada zona els haurà de definir detalladament, per a la seva protecció, el Consell Executiu. Caldrà l'informe de la Comissió Interdepartamental del Medi Ambient de la Generalitat, abans de ser aprovats definitivament els plans generals i les normes subsidiàries d'ordenació, en l'àmbit del paratge natural. Les utilitzacions fetes a la zona de reserva, atès el caràcter d'especial protecció d'aquesta, s'han de supeditar a les necessitats de la seva conservació.

Es prohibeix tota classe d'extraccions de gredes en les dues àrees, per evitar per a sempre el perill de desaparició dels volcans per la mà de l'home. Es preveu el dret de tempteig i retracte per la Generalitat i la possibilitat de declarar la conveniència d'expropiar-lo pel Consell Executiu com a instruments jurídics per a la conservació d'aquest territori, tot salvaguardant el dret a la indemnització per la conculcació dels drets dels propietaris. Es crea, com a òrgan de gestió, la Junta de Protecció de la Zona de la Garrotxa, amb seu a Olot, formada per representants de les Conselleries competents, del Comitè Interdepartamental del Medi Ambient, dels ajuntaments de la zona, i per tres tècnics vinculats a la zona, proposats per l'Institut d'Estudis Catalans. Es nomena una comissió científica, proposada també per l'Institut d'Estudis Catalans, i formada per persones de reconeguda solvència, per assessorar la Junta, per a ser escoltada preceptivament pel Consell Executiu, i proposar la concreció topogràfica de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei. Es preveu l'habilitació dels crèdits oportuns per a atendre les despeses necessàries per tal d'endegar la protecció de l'àrea volcànica, i per a altres actuacions adients. S'introdueix un règim disciplinari ampli que permet l'aplicació de la legislació urbanística, per tal de garantir l'acompliment de la protecció que preveu la Llei.

La legislació anterior, de protecció d'espais naturals, s'explicita que té plena vigència mentre no contradigui la present Llei, i mentre no es dicti una llei de protecció de la natura d'àmbit més general. Es commina al cessament de les activitats extractives actuals, dintre del paratge natural, i es garanteix que en un termini de vuit mesos haurà de desaparèixer aquesta activitat en l'àmbit protegit. En un termini de dos mesos les empreses concessionàries presentaran al Consell Executiu un pla d'extraccions que prevegi la disminució progressiva de l'activitat fins a la seva extinció total, però dintre de la zona declarada de reserva integral, les esmentades activitats cessaran de forma immediata a partir de la promulgació d'aquesta Llei.

Per tot l'exposat, senyores i senyors Diputats, crec que aquesta Llei de Protecció de la Zona volcànica de la Garrotxa, per la seva evident efectivitat a fi de salvaguardar un important

patrimoni de Catalunya, mereix, de segur, l'aprovació d'aquest Parlament. Tot esperant que així serà, esperant que a través d'aquestes eines, d'aquests projectes de llei que d'alguna manera van configurant un nou model territorial de Catalunya, espero, una vegada més, de tots vostès, que aquesta Llei sigui aprovada per una majoria àmplia, i per un consentiment ampli.

Res més, senyora Presidenta, res més, senyores i senyors Diputats.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: És que algun membre de la Comissió vol presentar el Dictamen? No? No havent-hi, doncs, presentació del Dictamen, passem a la votació de l'articulat.

A l'article 1, apartat 1, hi ha una esmena, de modificació, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, i una d'addició, del Grup Socialista. Per a la defensa de l'esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, té la paraula...

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Senyora Presidenta, retirem l'esmena número 1 i l'esmena número 5, d'acord amb el Dictamen del Consell Consultiu.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Té, doncs, la paraula, el Grup parlamentari Socialista, per a la defensa de la seva esmena. El Diputat senyor Terradellas té la paraula.

El Sr. TERRADELLAS: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, les esmenes que mantenim per a debatre en aquest Ple, són a conseqüència del Dictamen del Consell Consultiu, excepte una que en definitiva retirarem, que era pendent del treball de Comissió. L'esmena número 2, que és una esmena d'addició a l'article 1, apartat 1, simplement és un afegitó que diu: «... i en atenció al caràcter singular del territori determinat per la configuració del seu relleu, i per la vegetació que el cobreix». El perquè d'aquesta esmena és ben senzill: es tracta, sobre la base del que diu el Dictamen del Consell Consultiu, que «la figura jurídica de paratge natural ha de correspondre a àmbits de caràcter singular», doncs, essent que aquest àmbit que anem a protegir reuneix aquestes característiques, el que estem fent, per tant, és recollir-ho en el text de la Llei per donar-li més relleu de caràcter jurídic. En definitiva, el que estem fent és perfeccionar el text. És per això que demanem a totes les senyores i senyors Diputats el vot afirmatiu a aquesta esmena d'addició.

Moltes gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per a un torn en contra? No hi ha cap torn en contra? Bé, llavors passem a votar el text de l'esmena. Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena del Grup Socialista?

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Qüestió d'ordre. L'article 101, si no ho recordo malament, del Reglament del Parlament, estableix que el debat es farà article per article amb tot el conjunt de les esmenes que hi hagi presentades a l'articulat, i és després que es procedirà a les votacions del conjunt, començant per les esmenes més allunyades, etc, i si votem ara l'apartat 1 d'aquest article, deixarem l'apartat 2, que em sembla que té esmenes. (*Pausa.*) 101, apartats 1 i 3, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Bé, gràcies, senyor Toval. Passem, doncs, a l'apartat 2 de l'article 1, al qual hi ha presentada una esmena, també del Grup Socialista, de modificació i una altra, de modificació, del Grup Centrista.

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): La nostra, retirada, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: D'acord. Bé, doncs, per a la defensa de l'esmena del Grup Centrista, té la paraula el Diputat senyor Rimbau.

El Sr. MANUEL-RIMBAU: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, voldria per endavant fer un aclariment. El fet que hi hagi hagut un Dictamen del Consell Consultiu ha motivat que s'hagin presentat diferents esmenes, sense que hi hagi hagut posteriorment una reunió de la Comissió; això ha donat lloc a una proliferació d'esmenes que, com podran veure els senyors Diputats al llarg del debat, moltes d'elles seran retirades, pel fet de ser coincidents amb l'opinió i els criteris del Consell Consultiu.

Fet aquest petit aclariment, l'esmena que nosaltres presentem a la consideració de la Cambra és una esmena breu, una esmena de simple —podríem dir— correcció de redacció, perquè l'apartat segon de l'article primer deia que «es declara reserva integral d'interès geobotànic» i en haver-hi, en el contingut de la Llei, diferents zones o diferents punts concrets, cal pluralitzar aquesta definició i dir que es tracta de reserves integrals d'interès geobotànic. El segon aspecte de la nostra esmena és perquè, així com la redacció primària de l'apartat segon de l'article primer deia «unes àrees a l'interior de la zona, etc», definit en el paràgraf primer, entenem que si ja en el paràgraf primer està feta la definició i aquesta zona es denomina zona volcànica de la Garrotxa, queda molt més clar tot el contingut de l'apartat segon de l'article primer, si la redacció total és: «Així mateix, es declaren reserves integrals d'interès geobotànic unes àrees a l'interior de la zona volcànica de la Garrotxa amb la finalitat...», i continua tota la resta de l'article tal com estava en la redacció del Dictamen de la Comissió.

Espero que la Cambra donarà la seva aprovació a la nostra esmena.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per a un torn en contra? No havent-hi torn en contra i havent-se vist ja totes les esmenes a l'article primer, passem a votació, primer, l'esmena del Grup Socialista. Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena presentada pel Grup Socialista, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat.

Passem ara a votar l'esmena a l'apartat 2, del Grup Centrista. Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'esmena del Grup Centrista ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Passem, doncs, ara, a votar l'article 2 de la Llei. A l'article 2, a l'apartat 1, hi ha una esmena del senyor...

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Senyora Presidenta, si em permet. Tinc la impressió, senyora Presidenta, que hi ha parts del Dictamen, de l'article 1, que no han estat votades, tota vegada que hem votat, per exemple, a l'apartat 1, una esmena d'addició, i també d'addició l'esmena a l'apartat

2; per tant, el que resta no està votat.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Sí, té raó, havia fet una confusió en ser els dos apartats. Passem, doncs, a votar el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen?

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Bé, doncs, l'article 1 ha estat aprovat per la unanimitat dels presents, amb les esmenes incorporades.

Passem ara a l'article 2. A l'apartat 1 de l'article 2 hi ha una esmena de modificació, del Diputat senyor Daniel Terradellas; una altra esmena de modificació, del Grup Socialista; una altra del Grup Centrista, també de modificació; del Grup de Convergència i Unió, també de modificació; de modificació i addició del Grup d'Esquerra, i una d'addició del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a defensar la seva esmena té, doncs, la paraula, el Diputat senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, molt breument, per explicar el contingut d'aquesta esmena. En els treballs de Ponència i de Comissió, els membres de la Ponència, sobretot, havíem estat parlant si la delimitació de l'àmbit fóra millor fer-la a través de poligonals, o bé fer-ho des d'un punt de vista topogràfic, seguint, doncs, la descripció a través de serralades, a través de rius, a través de torrents, a través de turons. Per tant, per això vaig presentar aquesta esmena, que podria ser alternativa a una delimitació, a través de poligonals. Com que es veu que la majoria de Grups creuen millor fer la delimitació a través de poligonals, els estalvio de passar a votació aquesta esmena, perquè lògicament la retirem, o la retiro.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Algun torn en contra d'aquesta esmena? (*Pausa.*) Perdó. Passem ara a l'esmena del Grup Socialista, de modificació. Per a defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat senyor...

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Retirada, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Passem ara a l'esmena del Grup de Centristes, de modificació (*pausa*), l'esmena de Convergència i Unió.

El Sr. ALAVEDRA: La retirem, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: L'esmena d'Esquerra Republicana, de modificació i d'addició.

El Sr. VICENS: Sí, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, el Diputat senyor Casanovas.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Té la paraula per al torn a favor el Diputat senyor Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Senyora Presidenta, senyories, voldria primerament, abans de començar la defensa d'aquesta esmena, fer la correcció d'un error mecanogràfic que es troba en el text que tenen vostès en el *Butlletí Oficial del Parlament*. Aquí a baix, on es refereix al «punt 1 de l'article 3» ha de dir el «punt 2 de l'article 3». És simplement un canvi de número, que, si no, no fóra congruent l'explicació d'aquesta esmena.

L'essència de la nostra esmena, aquesta número 10 al Dictamen, és la d'adequar el perímetre proposat per la Ponència, que inicialment defensava el paratge d'interès nacional de la Garrotxa, de manera tal, que si bé no deixa cap punt essencial

sense protecció, en disminueix sensiblement l'àrea inicial, reduint-la a uns 80 km². Aquesta nova zona, força més petita que la projectada en principi, es troba, doncs, per sota dels 100 km² de la serra d'Espunya, que al seu dia obtingué la qualificació de paratge natural d'interès nacional, i que s'esmenta com a exemple d'una àrea màxima tolerada al Dictamen del Consell Assessor. Això fa que el paratge natural que aquesta Llei del Parlament crea ara es trobi, sense cap mena de dubte, dins del que la Llei de l'Estat del 2 de maig de 1975 admet com a paratge natural d'interès nacional, i que, per tant, puguem invocar aquesta Llei quan definim el tipus de protecció que donem al paratge. La rectificació d'aquesta zona ha estat fruit d'un acuradíssim treball científic, especialment geològic —el tinc aquí, però m'estalvio de llegir-los-el. Aquest treball és un treball força minuciós que, en contrapartida, ha tingut l'inconvenient d'obligar-nos a demanar una pròrroga per a presentació d'esmenes perquè no era acabat. De tota manera, creiem que aquesta pròrroga ha estat fecunda perquè ens ha permès delimitar amb més concreció i amb més eficàcia la zona adequada.

La convicció que aquesta nova zona és la més adequada per a mantenir dins d'uns límits força reduïts el degut equilibri i la necessària unitat tant geològica com botànica i paisatgística del paratge en qüestió ens ha dut a defensar aquesta alternativa, malgrat haver-hi altres esmenes en aquest mateix sentit, esmenes que agraïm que hagin estat retirades, ja que això ens permetrà la preservació d'aquesta peculiaritat natural, que és la zona volcànica de la Garrotxa, que sigui realment una obra ben feta, amb la col·laboració de tots i per damunt de particularismes de grup.

Moltes gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA : Per a un torn en contra? (*Pausa.*) No havent-hi torn en contra, passem a l'esmena d'addició del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ : Retirem l'esmena, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA : Passem ara a l'apartat 2 de l'article 2, en el qual, en el paràgraf 1, hi ha presentada també una esmena del Grup d'Esquerra, de modificació, una altra del Grup Socialista, de modificació, i una altra del Grup Centrista, també de modificació.

Per a defensar la seva esmena el Grup d'Esquerra...

El Sr. VICENS : El Grup d'Esquerra Republicana retira aquesta esmena, senyora Presidenta.

El Sr. MANUEL-RIMBAU (*de la Mesa estant*) : Una qüestió d'ordre, senyora Presidenta. Els ponents hem quedat d'acord que enteníem que per al millor ordre del debat era preferible que es defensés abans l'esmena número 14, presentada per nosaltres, que l'esmena 13, presentada pel Grup Socialista. Crec que el Grup Socialista hi està d'acord.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA : Doncs, per a la defensa de l'esmena del Grup Centrista, té la paraula el Diputat senyor Rimbaud.

El Sr. MANUEL-RIMBAU : Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, molt breument, perquè es refereix tan sols a les dues primeres ratlles del punt dos de l'article segon. La nostra esmena va en el sentit de congruència amb el que hem dit abans quan ens referíem al paràgraf del punt 2 de l'article primer, per tal com no es tractava d'una reserva natural sinó d'unes reserves naturals, en plural, que el contingut d'a-

questes dues primeres ratlles del punt 2 de l'article segon diguin : «Les reserves integrals d'interès geobotànic corresponen als següents espais naturals», i fem aquí esment d'espais naturals per congruència amb la Llei de l'Estat de l'any 75. És, a més, una coincidència amb el que el Dictamen del Consell Consultiu fa en relació amb aquest aspecte.

Res més. Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA : Algun torn en contra? (*Pausa.*) No havent-hi torn en contra, passem, doncs, a l'esmena del Grup Socialista.

Per a defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS : Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, el primer paràgraf de l'esmena 13 nostra queda retirat perquè el nostre Grup votarà a favor de l'esmena que acaba de defensar el Grup Centrista, que és l'encapçalament d'aquesta esmena. Al mateix temps, si cap Grup no hi està en contra, voldria clarificar o voldria fer dues esmenes tècniques. Una, que seria la següent : on diu «l'envoltant continu dels espais següents recollits en el catàleg preventiu», suprimir la paraula «següent», que és incoherent amb el text, i, d'altra banda, modificar la data que diu, d'aprobat per la Comissió d'Urbanisme de Girona; la data que diu «7-II-73» s'ha de corregir per la data de «5 de novembre del 80», perquè va ser un error de transcripció. N'hem parlat també amb els ponents i sembla que no hi ha tampoc cap problema.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA : Bé, senyor Diputat, si la vol fer passar, si us plau.

El Sr. TERRADELLAS : Sí, d'acord, després la passaré per escrit. Bé, sobre el sentit d'aquesta esmena voldria explicar que simplement del que es tracta és que dintre de l'àrea de reserva integral, que dèiem reserva integral és tota una zona d'envoltant continu que hi ha a la Fageda d'en Jordà, hi ha tota una sèrie de volcans, i, a més a més, dèiem que també eren reserva integral tots els cons dels volcans que hi ha dintre del paratge natural. Doncs bé, simplement en aquesta esmena es tracta d'introduir dins d'aquesta zona de reserva un volcà que quedava a la punta de la zona gran de reserva integral.

Per tant, que quedi clar que no augmentem la zona de reserva integral, sinó que simplement la transformem perquè quedi més coherent.

Res més. Moltes gràcies, senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA : Algun torn en contra? (*Pausa.*) Bé, passem a l'esmena que hi ha presentada al paràgraf quart d'aquest mateix article, del Grup d'Esquerra Republicana, una esmena d'addició.

El Sr. VICENS (*de l'escó estant*) : Sí, simplement des de l'escó, creiem, senyora Presidenta, que és tan clara l'esmena que no requereix defensa. Voldria només llegir la motivació que publica el *Butlletí Oficial del Parlament*. Diu : «Motivació de l'esmena. Exceptuar-ne uns cons ja molt degradats i facilitar la reducció de la zona d'acord amb la recomanació del Consell Consultiu.»

Moltes gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA : Suposo que no hi ha cap torn en contra. (*Pausa.*) Passem, doncs, a votar les esmenes a l'article 2. Passem a votar primer l'esmena del Grup d'Esquerra Republicana a l'apartat 1 de l'article 2.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta... *(Pausa.)*

El Sr. VICENS *(de l'escó estant)*: Sí, sí, l'esmena número 10, vol dir la senyora Presidenta. Efectivament, és la primera que s'ha de votar.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat.

Passem ara a votar l'esmena 14, del Grup parlamentari de Centristes.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena número 14, del Grup parlamentari de Centristes, ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votar l'esmena número 13, del Grup Socialista,

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena número 13 ha estat aprovada per unanimitat dels presents, amb les esmenes tècniques fetes pel Diputat senyor Terradellas a l'hora de fer-nos-en la presentació.

Passem ara a l'esmena, la número 15, que hi ha al paràgraf quart d'aquest mateix article.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votar el text del Dictamen en l'article segon.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'article 2 ha estat aprovat per unanimitat dels presents, amb les esmenes incorporades.

Passem ara a l'article 3. A l'article 3, a l'apartat 1, hi ha una esmena del Grup Socialista, de modificació.

Per a la seva defensa té la paraula el Diputat senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, molt breument per defensar l'esmena número 16. En definitiva, aquesta esmena el que diu és que es contempli el pla especial de protecció que ja al seu dia el nostre Grup va presentar com a mandat en una Proposició no de Llei i que va ser aprovada per aquest Parlament. Per tant, com que aquí en aquest article estem parlant de règims de protecció, ens semblava coherent i, per tant, necessari posar també, a més a més de la reglamentació, el pla especial de protecció.

Per tot això els demanem el vot favorable.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Algun torn en contra de l'esmena? *(Pausa.)* A l'apartat 2 de l'article tercer hi ha un vot particular d'addició del Diputat senyor Rafael Ribó.

El Sr. RIBÓ: El retiro, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: En aquest mateix apartat hi ha també una esmena del Grup Socialista. *(Pausa.)* No havent-hi cap més esmena en aquest article 3, passem, doncs, a votar l'esmena número 16, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena?

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena número 16 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Havent estat retirades les dues esmenes, i si no hi hagués cap inconvenient, a l'hora de votar el text del Dictamen podríem votar l'article 3, el 4 i el 5, als quals no hi ha presentades esmenes.

(El senyor Martín i Toval s'aixeca per parlar.)

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Per tal d'afegir més elements a la votació, el nostre Grup anuncia que retira l'esmena número 17, a l'article 6, apartat 1.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per tant, podríem, aleshores, ja votar, juntament amb el text del Dictamen, els articles 6, 7, 8, 9 i la Disposició Addicional.

Les senyores i els senyors Diputats...

El Sr. MANUEL-RIMBAU *(de l'escó estant)*: Nosaltres anunciem que retirem també l'esmena a la Disposició Transitòria; per tant, també podria ser votada.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Bé, d'acord.

Bé, per tant, no havent-hi cap esmena, i no havent-hi tampoc cap esmena a les disposicions finals, passem, doncs, també a votar els articles dits juntament amb la Disposició Addicional, la Transitòria i les Disposicions Finals.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat, doncs, aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a votar l'Exposició de Motius, en la qual hi ha presentada al tercer paràgraf, dues esmenes; al tercer paràgraf una esmena i al sisè una altra esmena. A l'esmena número 4, al tercer paràgraf, s'ha presentat a la Mesa una esmena transaccional signada per tots els Grups parlamentaris; per tant, pensem que no hi ha obstacle que sigui admesa a tràmit des del moment que tots els Grups la signen.

Per a defensar aquesta esmena transaccional...

El Sr. MANUEL-RIMBAU: Crec que com que està firmada per tot els Grups, no cal fer ús de la defensa. I, al mateix temps, anunciem que retirem l'esmena número 5, o sigui, la del sisè paràgraf.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Bé, per tant, passariem a votar en primer lloc l'esmena transaccional que ha estat presentada per tots els Grups parlamentaris a l'Exposició

de Motius, que els serà llegida.

El Sr. SECRETARI PRIMER : El paràgraf tercer de l'Exposició de Motius d'aquest Projecte de Llei quedaria : «La importància i el valor científic d'aquesta zona, la qual constitueix el paisatge volcànic més ben conservat de la Península Ibèrica, són més valorats encara per la situació estratègica que li confereix el fet de ser situada molt a prop de centres universitaris de les terres de llengua catalana.» I continua fins al final.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA : Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena transaccional al tercer paràgraf de l'Exposició de Motius ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara, doncs, per acabar ja, a votar el Títol i el text del Dictamen de l'Exposició de Motius.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat també per unanimitat dels presents.

Per a explicació de vot, el senyor Tarradellas té la paraula.

El Sr. TERRADELLAS : Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, cinc minuts simplement, almenys per a fer la nostra explicació de vot.

El nostre Grup està satisfet de la Llei que hem aprovat. Ha estat la culminació d'un llarg procés on el Socialisme hem estat capdavanters de la defensa de la zona que acabem de protegir.

És positiu que hagi estat votat per unanimitat, per tots els Grups de la Cambra, perquè ens sembla que això reforça la voluntat del Parlament de Catalunya de protegir aquesta zona.

Ja a finals del 80 vàrem presentar en aquest Parlament una proposició no de llei en aquest sentit i aquest mes farà un any que vàrem presentar una proposició de llei que va ser rebutjada en el seu tràmit a discussió pel Ple del 8 d'abril del 81. Ja en la proposició de llei esmentàvem els motius de la nostra iniciativa parlamentària. En síntesi, dèiem que era una zona privilegiada científicament i d'especial bellesa. Qui hagi visitat aquells indrets sap que no faig demagògia, i qui hagi llegit l'últim número de la revista «Ciència», que rebem els Diputats, haurà pogut comprovar els valors científics del paratge que hem protegit.

Dèiem des d'aquesta tribuna, quasi fa un any, que el text de la nostra proposició ens semblava molt més adequat que el projecte del Govern principalment per tres motius : per l'àmbit a protegir, per les figures jurídiques a aplicar i pel règim transitori.

Si les senyores i els senyors Diputats comparen el text final aprovat amb els textos de la proposició i del projecte, de la proposició nostra i del projecte que es va presentar fa un any, comprendran per què hem dit que estàvem satisfets del resultat de la llei.

En aquell debat se'ns va dir que seria més ràpid treballar sobre el text del projecte. D'això, en fa gairebé un any. De vegades em pregunto si, com es deia, anàvem per la via ràpida,

què hauria passat si haguéssim escollit l'altra via. Jo crec senzillament que hauríem acabat abans perquè ens hauríem estalviat de canviar tant de text.

En síntesi, amb aquesta llei hem declarat paratge natural d'interès nacional una zona aproximada de 8.000 Ha als voltants d'Olot; seguint els criteris del Dictamen del Consell Consultiu, s'ha reduït gairebé a la meitat l'àrea que, en principi, s'havia previst protegir, però sense excloure'n, d'aquest àmbit, cap zona, cap paratge que sigui d'interès o d'importància per a protegir. Hem declarat reserva integral un espai aproximadament d'una dècima part de l'anterior, que és el cor de la zona volcànica. A més a més, hem declarat també reserva integral tots els cons volcànics que són dintre el paratge. Es prohibeixen, a través d'aquesta llei, les extraccions de greda o sorra volcànica, que són la principal causa de degradació d'aquesta zona. Es creen dues comissions : una per a la gestió i l'altra d'assessorament, per a la protecció de l'àrea, i es marquen les dates i els tipus de protecció.

Volem constatar la col·laboració de la majoria dels Grups en els treballs de Ponència i de Comissió, esmenes a Ponència i a Comissió que han deixat el text coherent amb la voluntat de la Llei i amb les conclusions del Dictamen del Consell Consultiu.

Sobretot volem esmentar el suport i l'ajut de persones i entitats interessades com nosaltres en la preservació de la zona volcànica de la Garrotxa; treballs tècnics que ens han ajudat decisivament a nosaltres i, pel que es veu, a la majoria dels Grups.

Crec que el Parlament de Catalunya avui ha fet un pas important, ha demostrat la sensibilitat que es té en la preservació dels valors naturals del país sense que això signifiqui necessàriament un cost social. Ara, la responsabilitat en la seva adequada aplicació correspon als organismes creats i al Consell Executiu. Estem convençuts que es traurà tot el rendiment possible. Aquest, crec que és el mandat del Parlament, de les persones, de les entitats, dels organismes i institucions que durant tant de temps han lluitat, hem lluitat, per la defensa d'aquesta zona, de la qual m'enorgulleixo de pertànyer.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICENS : El senyor Casanovas.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA : El senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS : Senyora Presidenta, senyories, el nostre Grup celebra que, per fi, al cap d'un any just podríem dir-ne, d'haver-se publicat en el *Butlletí del Parlament* el text inicial del Projecte de Llei de protecció de la zona volcànica d'Olot, s'hagi pogut arribar a presentar, a debatre i a aprovar en aquesta Cambra el Dictamen proposat gairebé per unanimitat de la Comissió de Política Territorial, després que el projecte inicial hagués sofert una profunda remodelació a través de la seva tramitació per la Ponència.

Celebrem que, d'aquest Parlament, en surti, per fi, una llei, una bona llei de protecció de la zona volcànica de la Garrotxa. Ho celebrem no solament els garrotxins sinó tots els catalans conscients de la peculiaritat d'aquest paratge, singular no només dins l'espai de Catalunya sinó fins i tot dins el marc de la Península Ibèrica.

Com ja es digué en una altra ocasió en aquest hemnicicle, la singularitat d'aquesta contrada es basa en la confluència d'una sèrie de factors que la fan única dins la Península. Una concentració de més de trenta

petits cràters volcànics, majoritàriament perfectament conservats a través dels segles, gràcies al mantell vegetal que els cobreix. Vegetació, al seu torn, també especial en paratges com aquest. Hi trobem una immensa fageda a menys de quatre-cents metres d'altura i, encara, a no cent quilòmetres del mar Mediterrani, cosa excepcional. Hi ha també un bosc de roure pèrol, difícil d'aconseguir en aquestes latituds. Aquest tipus de bosc, i d'altres, han permès l'assentament, damunt d'un terreny format primordialment de gredes volcàniques, d'un sotabosc d'especialíssim interès científic, digne de ser preservat i protegit. Som molts, tots, diria jo, els qui desitgem, pels motius que acabo d'exposar, així com també per la seva bellesa paisatgística, prou difosa pels pintors de l'anomenada escola olotina, la protecció adequada d'aquest paisatge. I ens congratulem de la sensibilitat de tots els Grups d'aquesta Cambra que han sabut demostrar la voluntat majoritària per a dotar la zona volcànica de la Garrotxa de la millor defensa possible contra la degradació i a favor de la seva preservació i defensa.

Moltes gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA : Alguna altra explicació de vot?

El Sr. Ribó : El Diputat senyor Lluís Medir.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA : En nom del Grup del Partit Socialista Unificat, té la paraula el Diputat senyor Lluís Medir.

El Sr. MEDIR : Senyora Presidenta, senyores Diputades, senyors Diputats, molt breument en aquest torn d'explicació de vot en nom del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Començaré per referir-me breument al fet de la retirada de les nostres esmenes —esmenes que havíem presentat entorn del Dictamen del Consell Consultiu— en funció que ens semblava que aquest Dictamen obria dues vies diferents d'interpretació. Una era que calia canviar la figura jurídica escollida per a protecció, i una altra que calia reduir l'àmbit de protecció mantenint idèntica la figura que ens venia del Dictamen de la Comissió de Política Territorial.

La majoria dels Grups parlamentaris s'han decantat per aquesta segona via i no han volgut que la nostra fos la veu discordant en aquesta matèria que era, entenem nosaltres, subjecte d'interpretació, i el Parlament és sobirà i ha decidit en el sentit que la majoria opinava i, nosaltres, amb això, hem quedat plenament satisfets, i donem suport —íntegrament— a aquesta Llei. Però no li donem suport, naturalment, només per això, sinó també per un doble motiu que jo voldria exposar en aquesta Cambra. El primer, important pel treball fet a la Ponència. Perquè, efectivament, es van presentar en un poc interval de temps, dues iniciatives al voltant de la zona volcànica de la Garrotxa : una proposició de Llei del Grup Socialista i un projecte de Llei del Govern, ambdues millorables, ambdues millorables. Nosaltres, al seu dia, vàrem votar a favor i vàrem exposar semblants argumentacions a les que el Diputat senyor Tarradellas ha fet servir ara, també, per al vot a favor de la presa en consideració de la Proposició de Llei Socialista, però era evident que ambdós projectes eren millorables. I això es va demostrar al llarg dels treballs de Ponència quan ha sortit una llei que nosaltres pensem que recull allò bo que hi havia a ambdues iniciatives que se'ns havien presentat en aquesta Cambra. Era especialment complex el problema de

designar, de dissenyar l'àrea a protegir. Havíem de ser certament generosos en aquesta àrea perquè se'n protegís íntegrament el conjunt; calia buscar unes bases jurídiques clares i, amb això, el Dictamen del Consell Consultiu ha reforçat el Dictamen de la Comissió, en abonar la dependència de la legislació bàsica de l'Estat, concretament de la Llei d'Espais Naturals Protegits de l'any 75. D'això, n'ha sortit una llei que nosaltres pensem que marca una fita en aquest Parlament, marca una fita que és un començament en una tasca precisa, concreta que tenim, que és la de la protecció de la naturalesa, la protecció de la natura, agredida cada cop més amb els avenços tecnològics i, per tant, necessitada d'un control i d'una protecció autèntics i enèrgics.

Ens és especialment satisfactori l'article 3 quan respecta i manté a les zones de no estricta protecció, de no intensiva protecció, és a dir, no específicament en els cons volcànics, els usos agrícoles, ramaders, tradicionals, peculiars de la zona. Ens és especialment grat poder dir que el fet d'aprovar aquesta Llei, tot i que es doni aquest termini de vuit mesos, tot i que es digui taxativament que se suspèn l'explotació de les gredes, l'extracció de les gredes, això no representa cap problema social d'importància, primer pels mateixos terminis que s'han donat, el termini, de fet, de l'allargament, de com s'ha anat allargant aquesta llei, el termini que era previst en la mateixa llei de vuit mesos, donem temps suficient a reorientar, reconvertir. Però és que, a més, fora d'aquesta zona a protegir hi ha també explotacions de gredes possibles, que no atempten el paisatge o que el seu mal, el seu dany és menor i que, per tant, poden fer, amb això, una certa continuïtat dels treballs d'explotació i, per tant, el risc que hi hagués problemes socials per pèrdues de llocs de treball, de tancament d'empreses, és molt menor, per no dir inexistent. És també especialment interessant l'article 6 quan ens dissenya la junta de protecció, la comissió científica que permetrà que aquest espai protegit sigui d'una utilitat social, un espai dinàmic, una projecció cap a la societat, tant en la seva gestió correcta com, sobretot, en la seva projecció científica, escolar, etc.

Això em porta al segon motiu de satisfacció del nostre Grup i que ja l'he apuntat al principi de la meua intervenció, que és que a través d'aquesta Llei el Parlament inicia una legislació de caire progressista, modern, quant a la protecció de la nostra natura, del nostre medi ambient; una protecció que ja he dit —i ho repeteixo— ens fa falta, és urgent i que hem d'abordar amb totes les eines al nostre abast, i, afortunadament, en el marc constitucional i de l'Estatut que tenim ens permet una actuació que nosaltres esperem que continuï en d'altres indrets de Catalunya, on també els fa falta unes mesures semblants.

Res més. Moltes gràcies, senyora Presidenta; moltes gràcies, senyors Diputats.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA : Alguna altra explicació de vot? *(Pausa)* En nom del Grup de Centristes té la paraula el Diputat senyor Rimbau.

El Sr. MANUEL-RIMBAU : Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, molt breument, perquè certament una llei que ha estat aprovada amb la unanimitat en totes les votacions quasi fa innecessària una explicació de vot. Però d'alguna manera no volem deixar passar l'ocasió, almenys el Diputat que els parla —a més per la seva vinculació amb les terres gironines— no vol deixar passar l'oportunitat sense deixar con-

stància de la satisfacció per la Llei que avui ha aprovat el Parlament.

És cert que algunes vegades el Parlament ens obliga, la nostra tasca legislativa, a tenir debats amb una certa aridesa, en els quals solament el número, solament la disposició més o menys encotilladora és la que marca la nostra actuació. En una ocasió com la d'avui es ve a sumar un cert toc de poesia a la tasca legislativa.

D'alguna manera crec que des de l'exposició del senyor Conseller en la presentació del text, com després en les diferents intervencions que hi ha hagut, totes elles reflecteixen la satisfacció que avui la Cambra sent en aprovar una llei, perquè, en definitiva, del que tracta és d'aprovar una llei de protecció a un paratge natural de singular bellesa perquè, no tan sols per a nosaltres, sinó per als catalans que ens han de succeir sigui protegit.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: En nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió té la paraula el Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, hem votat favorablement aquesta Llei, tots els articles d'aquesta Llei, presentada a aquest Parlament per iniciativa del Govern de la Generalitat i hem votat també favorablement totes aquelles esmenes que hem cregut que milloraven el Projecte que inicialment es va prendre en consideració. Estem satisfets dels resultats i per això els hem votat en aquest Ple sempre favorablement, també perquè creiem que en el curs dels debats s'ha trobat la dosi justa, la dosi exacta en les mesures de protecció que calia establir i en la relació entre la protecció establerta i l'extensió del territori declarat paratge natural d'interès nacional. És cert que el text inicial del Projecte preveia la protecció en una zona de dimensions menors de les trobades, però també eren, d'altra banda, molt més rígides les mesures que s'havien proposat, tal com corresponia a una àrea més restringida.

Nosaltres, el Grup parlamentari de Convergència i Unió, que som i hem estat sempre defensors de la protecció del medi i de la naturalesa, vàrem subscriure des del primer moment el suggeriment d'estendre la zona a protegir i, en aquest sentit, vàrem coincidir amb tots, absolutament amb tots els Grups d'aquesta Cambra. Amb això, per tant, crec que ens hauríem de felicitar o, almenys, per la sensibilitat demostrada en aquest cas pel que fa a la conservació del paisatge i del medi ambient a Catalunya.

Des del primer moment vàrem contribuir a impulsar l'ampliació de la zona protegida, amb el mateix entusiasme i convenciment que també ens vàrem oposar, conjuntament amb la majoria d'aquesta Cambra, a la Proposició de Llei presentada pel Grup Socialista i a altres esmenes discutides en Comissió —i que tampoc no varen prosperar—, perquè si bé aquelles esmenes també consideraven l'ampliació de la zona a protegir, no responien, en canvi, a tot el tractament que regula la Llei que ara acabem d'aprovar.

Certament que en el curs de la tramitació d'aquest Projecte

—que malauradament ha estat tan llarga— hi ha hagut posicions diferents per part de cadascun dels Grups parlamentaris que som aquí; hi ha hagut diferències de criteris, sobretot en establir les mesures a emprendre respecte a les extraccions de gredes que s'estaven realitzant; hi ha hagut també diferències de criteris en el paper que hauria de tenir la CIMA pel que fa a aquesta protecció. Hi ha hagut, com sempre hi ha, diferències en els punts de vista de cada problema i diferències en les propostes per a la seva solució. Hi ha hagut, finalment, la necessitat de reduir la zona proposada en el Dictamen de Comissió, que, si bé era semblant a la del contingut en les esmenes del Grup Socialista, el seu àmbit excessiu no hauria estat constitucional.

Em sembla, però, que ens hem de felicitar pel treball conjunt que s'ha fet i que ha permès arribar a un perfecte acord entre tots els Grups parlamentaris i el Diputat no adscrit, senyor Viñals, també membre de la Comissió.

La reducció de la zona protegida, reducció gairebé per meitat respecte al text del Dictamen, feta atenent-nos a les consideracions del Consell Consultiu, reducció cenyida a una zona que hem aprovat unànimement, deixa possibilitats encara per a l'explotació dels productes volcànics en zones en què la seva extracció ja no suposa cap perill.

Altrament, avui aprovem aquesta Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa quan ja tenim unes garanties que les extraccions que es faran a partir d'aquest moment a l'exterior de l'espai protegit tenen una llei d'aquest mateix Parlament que les regularà.

És per tots aquests motius que hem votat tal com és aquesta Llei i, a més a més, n'estem molt satisfets perquè representa un pas més endavant emmarcat en la línia de la tan necessària protecció del medi natural a Catalunya; perquè entenem que no representa cap perjudici per a aquelles persones que fins ara han viscut de les extraccions de gredes, ja que es mantenen en zones explotables també molt a prop; per l'alt nivell de col·laboració, diàlegs i acord assolits entre els diferents Grups parlamentaris, i perquè esperem que amb aquesta nova Llei d'aquest Parlament, amb la seva aplicació, es restablirà l'equilibri ambiental i del paisatge en aquesta zona de la Garrotxa, terra de gent dinàmica i amb fort esperit de treball, d'homes i dones sensibles al món de les arts i de les lletres, terra d'artistes, de l'escola de pintura olotina, terra de paisatge tranquil i imponent. I esperem que a partir d'ara, altra vegada totes aquelles persones que hi viuen o que hi són de pas, lluny les excavadores que s'emportaven els volcans —com ho cantava el poeta de la Fageda d'en Jordà—, puguin tornar a sentir i trobar enmig dels seus boscos aquell verd com d'aigua intens, profund i fort.

Moltes gràcies, senyora Presidenta; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA PRIMERA: Havent acabat aquest segon punt de l'ordre del dia, suspendrem la sessió per a reprendre-la demà al matí a les deu.

Se suspèn la sessió.

(Són les nou i set minuts del vespre.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
 - 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
 - 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
 - 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.
-

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.....

carrer núm.

telèfon població.....

districte postal

desitja subscriure's al DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, d'acord

amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia..... de..... de.....

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data..... de..... de 198..... envia

per..... (gir / taló al portador) núm. la quantitat de..... pessetes

..... de..... de 198.....

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona-3.
Telèfon 300 64 13. Subscripció anual: 2.500 pessetes. Número solt: 60 pessetes.

Imprès per Multitext, Diputació, 113-115, Barcelona-15.

Dip. Leg. B-27.966-80.